EL POBLE CATALÀ

5 Cts. | PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA: CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES . 4 pessetes trimestre; PAISOS D'UNIÓ POSTAL . . . . 9 pessetes trimestre | ANY V | Barcelona, dimars 7 de janer de 1908 | NÚM. 690 | REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723 | PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA: CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES. 5'00 pessetes trimestre; BARCELONA . . . . . 1'50 pessetes cada mes | Cts. 5

PIANOS CHASSAIGNE FRERES — PARIS, 1900: Medalla d'Or; LIEGE, 1905, Diploma d'Honor — AL COMPTAT ✕ A PLASSOS ✕ LLOGUERS — Passeig de Gracia, 34, ent.-BARCELONA

ROBUSTINA DURAN Y ESPAÑA — EFICACIA IMMEDIATA en Anemia, Neurastenia, Depressions nerviosas, Clorosi, Debilitat, Atonía gástrica, Escrofulisme.—Dipósits: Farmacies de Genevé, Rambla Centre, davant del Liceu, y de Durán y España, Valencia, núm. 278; dreta Ensanxe, al peu del Passeig de Gracia.

MAQUINARIA MODERNA PERA TOTES LES INDUSTRIES — DAVID FERRER Y CIA S. EN CTA. ESCUDELLERS, 6-BARCELONA

GARGANTA, NAS, OIDO, DR. SUNE MEDAN, dels Hospitals de Berlin Diputació, 305, pral., (vora Lauria).—Consulta de dotze a una y de tres a sis. Festius, de nou a dèu.

Els que tinguin tos prenguin l'antiga y acreditada *Pasta pectoral del Dr. Andreu*. Demanis a les farmacies.

OLD ENGLAND — Magatzems anglesos — Polai, 11 y Balmes, 1, 3 y 5 — FI DE TEMPORADA — Importants rebaixes a les Seccions de Confeccions pera Senyora, Roba feta pera Cavallers y Genres de punt del país.

DE NOSTRA COLABORACIÓ

El fonament indestructible

Cal aplaudir l'actitut y el treball de les esquerres parlamentaries catalanes.

Ab la seva propaganda a favor del sufragi universal, responen fidelment a lo que d'elles exigeixen els ideals y els devers cívics. Y al posarse en comunicació y contacte ab la multitut, al consultar, en un grandiós *referendum*, la conciencia del poble de Catalunya, mereixen encarnar la voluntat colectiva, en els nostres temps y entre nosaltres forta y irresistible.

Y així es possible no solament evitar la reculada desitjada per en Maura, aquest home de procedencia liberal avui presoner d'una mentalitat atàvica, sinó ademés enfortir l'ideal progressiu català, donant a l'esfors del poble una base de simpatia y confiansa en els seus representants.

El sufragi universal es a Catalunya una realitat feconda. Ha estat el mateix poble qui ha desvetllat el sentiment nacional, qui ha creat la Solidaritat, qui ha volgut instituir l'afirmació de l'autonomia com expressió tangible y genuina de la nostra historia y la nostra rassa. El sufragi ha destruit el caciquisme, ha derribat les ficcions del règim, ha obert l'avenir y l'esperansa. Ell ha estat més fort y més català que'ls grupus y partits polítics, que'ls programes y els interessos, perquè ha portat la seva acció y la seva obra a totes les comarques, prescindint de les provincies y fins virtualment anulantles. Y així ell ha estat alhora un poderós instrument de llibertat y de dignificació y un fonament magnífic de l'ànima y l'actuació patriòtiques.

Cap home de llealtat y de seny pot dubtar de la necessitat del sufragi universal. Mai, sense ell, donaria Catalunya al vigent règim l'expressió vigorosa de la seva forsa; mai arribariem a la derogació d'aquestes quatre ridícoles provincies que administrativament ens divideixen y ens separen; mai per mai tindriem la nostra Regió autònoma, vigent y viva com la nostra intangible personalitat. Són efímeres y xorques les institucions allunyades de la fe y l'actuació del poble. Si l'ànima social no batega y treballa, no es possible produir ni arrelar els progressos de l'evolució colectiva, ni lograr els guanys positius de la civilisació en les crisis ineludibles de la creixensa y de la vida.

En això consisteix essencialment la feconditat de la campanya iniciada per les esquerres parlamentaries de Catalunya. Ara serà notori el combat contra la reforma den Maura, regressiva, doctrinaria y rebutjada per la conciencia popular. Desapareixerà l'equívoc de les esquerres, algunes de les quals semblaven apèndix o estol del grupu conservador solidari. Haurà triomfat, en aquest punt fonamental, el matís lliberador y progressiu, que té un 90 per 100 de la vitalitat patriòtica. Y se trobarà en Maura davant per davant no d'una forsa conservadora, per conservadora aliada y dòcil, sinó de forses radicals y independents, vigoroses y agressives, ab les quals se confonen els anhels de tot un poble.

Es precís no defallir en la campanya comensada, perquè en ella hi ha'ls secrets y els triomfs de l'avenir. S'ha d'exigir dels conservadors que no destruexin el petit estat de civilisació introduit a Espanya en el curs del darrer sigle. S'ha de imposar an en Maura l'respecte a les conquestes del dret modern, aquest respecte que ha estat la gloria dels conservadors d'Anglaterra. Y s'ha d'ensenyar an els nostres conservadors a esser vidents, a tenir arrels en la multitut, a no constituir una excepció d'oligarquia vergonyosa en l'ample y lliure convivencia catalana.

Y s'ha de deixar preparada, costi lo que costi, la vigorisació de la Regió futura. Aquesta, sense'l sufragi, seria com un arbre mort que les tempestats socials derribarien. Reduida a producte d'una mancomunitat provincial y a concessió administrativa de l'Estat, mai podria desplegar les seves energies meravelloses, trobant ab un constant treball la seva autonomia y guardant la nostra llibertat ciutadana. Allunyada del poble, robada a les entranyes de la multitut, seria una ficció y un precari, una institució buida en desacord ab les energies socials, intensament y pròdigament derramada per tot el cos de Catalunya.

El sufragi corporatiu seria un artifici y una mentida, per la raó de que la nostra societat no està naturalment organisada. El sufragi indirecte vindria a declarar incapàs al poble quan es notoria la seva capacitat, mil vegades superior a la de les classes altes y directores. Y tant el sufragi corporatiu com el sufragi indirecte, instaurarien una brutal reacció, desviarien el nostre redressament colectiu, matarien l'esperansa en la regió autònoma, y atribuirien tot poder y tota influencia de bell entuvi a una oligarquia del país, y immediatament, ab aquesta oligarquia o contra ella, a un caciquisme al servei de les colles y els partits dinàstics.

Per això nosaltres defensem el sufragi universal, considerantlo intangiblement associat a la causa vital de Catalunya, a la seva ascensió gloriosa cap a formes modernes y civilisades. En ell hi ha la raó suprema y el fonament indestructible de la nostra vida colectiva autònoma. L'abonen y l'exigeixen la seva realitat, el gran poder de lliberació que'ns posa a les mans, tota l'experiencia dels pobles superiors, y alhora'ls postulats de la doctrina y la ciencia.

Y per això aplaudim la campanya de les esquerres parlamentaries, aixecades ara a l'alsaria de l'esfors de Catalunya, dignes de la llibertat y de la patria. De la seva actitut y la seva perseverancia ne depenen avui la sort y l'avenir nostres. Oposantse, en la vida social y en el Parlament, a l'obra den Maura, elles provaran a tothom que'l bloc formidable de Catalunya no està satisfet ab apariencies d'autonomia, ni se resigna a sacrificar a concessions regatejades y anodines tota l'empenta d'un gran poble, ni se deixa ni se deixarà, mai per mai, reduir ni sotmetre a una incapacitat cívica.

Perquè no pot ni deu esser que tot el poble elegeixi y nomeni els seus representants en el Parlament y sigui extrany al nomenament y a l'elecció dels seus mandataris dins de casa seva, en l'organisme que ha d'expressar y ha d'encarnar la seva vida y la seva ànima.

J. LLUHI RISSECH

Tot passant

A propòsit d'una denuncia

Mentres a Reus y a Tarragona'ls nostres diputats aixequen el somatent en defensa del sufragi universal, aquí, a Barcelona, els representants del regiment defensat pels homes de les colles dinàstiques, s'encarreguen de donarnos una prova de lo que fora de nosaltres, de l'arbitrarietat, de la persecució de que forem víctimes, si toleravem que se'ns retallés avui aquella forma d'expressió de la voluntat colectiva, com preludi de vinentes retallades, precursores y preparadores de la seva supressió total y definitiva.

Me refereixo a la denuncia injustificada de que ha estat víctima'l nou setmanari La Revolta. *Confesso que, en la llarga experiencia que ja tinc, malgrat esser novell en política y periodisme, de les persecucions sofertes per la prempsa catalana, mai havia vist un cas semblant d'excés de zel. En tot el periòdic denunciat—el tinc a la vista—no hi ha una sola ratlla, no hi ha un sol concepte que caigui dintre de cap de les prescripcions del Codi penal.*

Suposo que això deu esser materia opinable; que, contra l'opinió del fiscal, qualsevol ciutadà té dret a posarhi la seva, sense incórrer en delicte. Si bé de totes maneres li posaria, per manament imperiós de la meva conciencia, que està per damunt de totes les lleis. Y la meva opinió, fins que se'm demostri lo contrari, es que no pot considerarse delictuosa una caricatura aont un home tira enlaire d'una cossa un president del Consell y un dels seus projectes, encara que aquest home sigui en Carner y el president y el projecte siguin en Maura y el d'Administració local.

Com tampoc estic disposat a creure que constitueixi delicte la reventada d'un pobre senyor Pareja, mal que dit senyor Pareja dongui conferencies en un «Centro Moral Instructivo»; ni puc acceptar que'l piadós recordatori dedicat a un mort, encara que an aquest mort, quan era viu, el fessin fusellar autoritats espanyoles, en territoris que foren altre temps espanyols, atenti contra cap de les institucions que'l Codi té l'especial missió de garantir y fer respectar. Y entenguis que, si en el fons de lo denunciat no hi ha res que mereixi la denuncia, tampoc en la forma hi he trobat motiu que la justifiqui, ab tot y haverme proveit d'ulleres d'aquelles que multipliquen fins a descobrir les més petites intencions delictuoses.

A què obeeix, doncs, la denuncia? Això fora convenient que's preocupessin d'averiguarho'ls nostres diputats, ja per medi d'una interpelació, ja de la manera que semblés més oportuna. Y fora convenient que se'n preocupessin ab urgencia, mentres encara tenim diputats, abans que an en Maura no se li ocorreixi suprimirnos aquest instrument de defensa, presentant un projecte sobre qualsevol cosa, que sigui en el fons una nova y completa retallada al sufragi.

J. POUS Y PAGES

La vitrina den Serra a can Parés

Aquesta vitrina omplerta d'objectes de gres, de porcellana y de biscuit, colocada al mitg del saló de can Parés, vol dir moltes coses y moltes coses bones. Dos anys enrera estavem ben lluny d'imaginar que ocuparia aquest lloc una selecció d'objectes tant hermosos com els que avui dia tenim a la vista, deguts a l'art y a la industria catalans.

Per tot aquell que coneix les immenses dificultats de producció, aquesta vitrina deu esserli un motiu d'orgull y d'orgull ben motivat, perquè pera arribar a obtenir lo que exposa en Serra no n'hi ha prou ab vèncer el cúmul de dificultats tècniques; ademés d'això, cal esser artista. Difícilment un mateix home arriba a esser un home de ciencia y un artista tot alhora; sembla que l'art y la ciencia estiguin renyits y que qui té l'un no sol tenir l'altre. Les fàbriques extrangeres tenen el seu enginyer tècnic y el seu director artístic; en Serra, que va comensar modestament, sentint en ell les qualitats que exigeixen una y altra cosa, portat per l'energia d'un caràcter inflexible, ha passat endavant, ha franquejat els obstacles y pera comensar ha acabat per ont acaben els altres. Aquest any 1907 té d'esser per ell un any d'agradable recordansa: es el primer any que exposa y obté a Londres, en el Palau de Cristall, *el gran premi*; a Madrid, en l'Exposició de Industries Artístiques, medalla d'or y diploma d'honor; a Barcelona, en la V Internacional, medalla d'or y lo que es més significatiu, adquisició de diferents objectes destinats al Museu Municipal.

Això es un triomf y un triomf ben merescut, perquè apart de l'art que's revela en tot lo que ell fabrica, apart del gust delicat y sever ab que's presenta, cal tenir en compte que no es producció d'objectes decorats ab foc de mufla lo que admirem, sinó al *gran foc*, lo qual multiplicant les dificultats fa etern el decorat. Per arribar al gran foc se decora abans la porcellana en estat de *biscuit*, se passa per la mufla a fi d'eliminar les essencies que han servit pera fer el color malejable, se vernissa o esmalta per immersió o pulverisació, y en aquest estat, després d'haver sofert aquestes operacions, se porta al forn, aont sofreix la temperatura de 1,450 graus. Pera soportar tant alta temperatura, són comptades les materies colorants de que pot disposarse, y això fa que la paleta sigui molt restringida, puix que solament el platí, l'iridi, el cobalt, el cromo y l'urano poden resistirla. Ab tot, quan en Serra se proposa enriquir un gerro, una placa o altre objecte, sab ferho de manera que sembla que pugui disposar a voluntat de tota la coloraina. Els elements ab que compta sab manejarlos tant garbosament, que no n'hi trobem a faltar de altres, si bé es veritat, y cal dirho, que en Serra se veu secundat per operaris y artistes que ell s'ha fet y que tracten ab amor tot lo que toquen. La seva fàbrica es una fàbrica excepcional, una fàbrica única, en la qual amo y operaris són una mateixa cosa. Es una casa que dona gust de veure, de veure y de sentir, perquè tot veient com treballen amorosament en una mateixa quadra, ben sovint se pot sentir com canten y ab quin gust canten lo més triat de la nostra música popular. Allí tots són uns y tots se tenen una a altres el respecte que's deuen y quan s'acaba'l treball el lloc se converteix en academia d'art y l'amo de la casa dibuixa del natural al costat dels treballadors, animantlos, retocant el fang o el dibuix, carinyosament, ab un carinyo tant gran com el que saben retornarli els seus treballadors agraits, y té obrer a les seves ordes que, havent comensat de mosso, avui es un artista esculptor del que poden esperarse hermosos fruits.

La ventatja de coure al gran foc, malgrat els grans inconvenients que representa'l procediment, es la diafanitat que obté l'esmalt passant per dessobre'l decorat y la perpetuació absoluta que aquest esmalt assegura tant a l'objecte com a la decoració que revesteix. Ab el decorat a la mufla, poden obtenirse tots els efectes que's proposa'l decorador, qui disposa d'una paleta tant rica com se vulga no havent de resistir esmalts y decoracions, en comptes d'un foc de 1,450 graus més que un foc de 900 graus, temperatura a la que resisteixen una infinitat d'òxids metàlics, produint silicats metàlics colorants, o, vulgarment, vidres colorats que s'adhereixen per medi de fondents en la coberta o esmalt de la porcellana. Observis com desseguida's compendrà la gran distancia que separa'ls dos procediments. En el primer cas, quan s'ha fet el gasto de decorar hermosament una pessa, aquesta té de córrer forsosament el risc del forn, del qual, quan s'endavina una fornada, resulta sempre un 30 per 100 de perdua, mentres que en el segon cas, o sigui decor de mufla, les pesses de porcellana fabricades y escullides se decoren sense cap perill y un bon pràctic pot assegurar la salvació de *totes* elles. Imagineuvos, doncs, quan se tracta del gran foc, que un artista ha passat un mes decorant un gerro y que malgrat totes les precaucions, cau una bolva, un dels colors s'oxida malament, que'l gerro's reblandeix, etc., y que aquesta obra passa a esser una de les trenta que s'han de perdre. El treball de l'artista y tots els cuidados ab que se l'ha respectat, no han servit de res y s'ha de comensar novament a fer tot lo que s'havia fet, produint de nou tants gastos com s'havien realisat.

Es per tot lo que acabo de dir que'ls objectes de gran foc obtenen preus excepcionals y es perquè generalment són pesses úniques que són perseguides pels *amateurs* intelligents, gelosos de tenir a casa seva lo que no's veu en altres cases, en aquelles cases que tenen objectes d'un gust vulgar y d'una abundancia desesperadora que fa monotons els salons y les saletes de plano.

Y tot això, es per primera vegada que ho veiem seriosament executat per un artista industrial català. Es per tot això que es tant digne d'alabansa y de veures encoratjat.

A. DE RIQUER

PEL SUFRAGI UNIVERSAL

El miting de Reus

La «molt noble y lleal ciutat», la Reus «sempre esforsada», ahir donà mostres de hospitalitat sens límit an els defensors de nostra terra y de llealtat immensa a la causa de Catalunya.

El gran miting que en defensa del sufragi universal, nova anella a la cadena que van teixint els diputats solidaris, havia de celebrarse en l'hermosa ciutat del Camp de Tarragona, despertà gran interès y un entusiasme vivíssim.

De tots els pobles del voltant acudiren a Reus entusiastes demòcrates y liberals, que s'apressaven a concórrer a l'acte de protesta contra l'obra reaccionaria den Maura.

Reus la liberal, no podia, no devia negar el seu concurs a l'acte anunciat, y així vegerem com totes les classes socials acudiren en protesta, a aplaudir la paraula, vibranta, serena, entusiástica, dels representants de la Solidaritat catalana.

L'arribada dels diputats

En el tren que, procedent de Tarragona, arriba a Reus a la una de la tarde, arribaren an aquesta ciutat els diputats senyors Carner, Vallès y Ribot, Corominas, Salvatella, Calvet, Rodés y Hurtado.

A l'estació hi havia a esperarlos, a més de una gran gentada, la Junta del Foment Republicà Nacionalista, el diputat senyor Mayner y altres persones distingides, que tributaren als diputats arribats, així com als seus acompanyants, entre'ls quals recordem an els senyor Cases-Carbó, Folch y altres, una carinyosa rebuda.

S'organisà una comitiva que entremitg de l'encuriosiment dels veins se dirigí al Foment Republicà Nacionalista, ont els hostes de Reus prengueren vermouth.

El dinar

Aquest se celebrà en el Restaurant de París, assistinthi una cinquantena de comensals. Durant l'àpat regnà la més franca cordialitat y espansió.

Un cop sigué acabat y després d'haver pres cafè al Foment R. N., els oradors visitaren alguns edificis notables, entre ells l'antiga casa de Bofarull, habitada avui per la societat «El Olimpo».

Seguidament se dirigiren els diputats, sempre acompanyats de gran gentada, a l'espaiós teatre Circ, lloc destinat pera celebrarhi el miting.

Entre'ls reunits hi havia un interès vivíssim d'escoltar al diputat per la circumscripció senyor Mayner, que, per primera vegada, assistia a un miting junt ab els diputats pertaneixents a Solidaritat catalana.

El miting

El teatre Circ estava, de molt abans de comensar l'acte, ple de gom a gom. Ni en els passadissos, ni en cap dels pisos hi cabia una persona més. L'entusiasme creixia a mesura que l'hora senyalada pera la celebració de l'acte passava sense que'ls oradors se presentessin al proscenì. Al cap de pocs moments, aquest feren la seva aparició, la qual fou rebuda ab una ovació aixordadora.

S'assegué a la presidencia'l senyor Mainer, qui tenia als costats als senyors Vallès y Ribot, Carner, Hurtado, Corominas, Salvatella, Rodés y Calvet y altres individus, entre ells, y actuant de secretari, el senyor Recasens, del F. R. N.

A l'entorn de la taula presidencial s'hi assegueren distingides personalitats solidaries del Camp de Tarragona. A l'escenari, y en lloc visible, hi estava colocada la senyera del Foment Republicà Nacionalista.

Seguidament el

SENYOR MAYNER

obrí l'acte ab breus paraules senyalant l'objecte del miting. Afirmà que l'acte es una obra de tolerancia entre tots els homes polítics catalans pera combatre'l projecte de llei den Maura. Acabà donant mercès als oradors que ab sa presencia honoraven el poble de Reus.

Després feu ús de la paraula el

SENYOR HURTADO

«No hem de demanar tolerancia—digué—perquè no venim a exposar sentiments, sinó a reculir els pensaments vostres.

Sabeu que s'està discutint al Congrés la llei d'Administració local, en la qual hi ha una part—la d'elegir els diputats provincials—que planteja'l problema de si es o no es definitiu a Espanya'l sufragi universal.

L'obra complementaria de la Revolució la ha volgut plantejar el Govern d'Espanya ab el projecte de llei que's discuteix, matant la font de tota llibertat: el sufragi universal.

Ara, a mida que siguin més lliures les regions y els municipis ho seran menys els ciutadans en lo que's refereix a l'elecció dels regidors y dels diputats provincials.»

Analisà'l projecte de llei senyalant el tòpic que alguns usen, de dir que ab ell se compliau la voluntat del poble.

«Llegint les nostres lleis—diu—no hi ha cap poble que les tingui tant lliures y tant perfectes, però elles no tenen vida en la realitat.

Qualsevol que vegi el projecte den Maura pensarà que la vida d'Espanya es filla de les associacions y no obstant veuran si reflexionen quan vinguin aquí que les associacions entre nosaltres neixen sols pera la lluita immediata. Se vol donar vida a les associacions que sols neixen pera medrar ab els interessos públics.

A tot arreu les corporacions són un engany—no sé què passa a Reus—que sols serveixen pera que puguin lluir la seva carcassa'ls presidents, rebutjats de tot arreu.

La llei encomana l'elecció dels diputats provincials als regidors de tota la provincia volent aprofitar d'aquesta manera pera l'elecció de diputats aquells regidors que no foren elegits pera altal cosa. Se donarà'l cas de que uns homes elegits avui degut a certs moviments d'opinió, elegiran després als diputats provincials, encara que sigui en un ambient contrari.

Aquesta part del projecte representa pera la nostra generació una gran desgracia. Hem vist nosaltres que en els pobles civilisats no s'han fet les revolucions pera manar, sinó pera viure. Això ho teniem resolt. Mai més creiem que's fessin revolucions pera governar. Més, de sobte's presenta'l projecte a desmentirho. Aquest es el moment en que'l partit conservador ha fet del projecte un escambell pera ses ambicions.

Preneu nota y veureu l'importancia que té el projecte en el moment polític actual de nostra terra.

Me sento petit com a català, indignat com a home d'haver de reproduir lluites ja per sempre passades.

Però avui, en aquesta campanya, no ploro, sinó que beneeixo aquesta desgracia, puix ella pot significar que es impossible que's robin al poble aquests drets que se li han donat una vegada, y que nosaltres ab vosaltres estem disposats a defensar fins l'últim moment.»

SENYOR CALVET

«Aquesta campanya es entusiasta perquè es desinteressada en favor de la llibertat del nostre poble.

El projecte d'Administració local es una nova constitució per les diferentes nacionalitats espanyoles.

Som fermament partidaris de que la representació corporativa als Ajuntaments no existeixi, puix creiem que aquests deuen formarlos aquells individus que porten la representació lliure del poble.

Si no fem una acció ben enèrgica ens trobarem que haurem de reproduir les lluites dels nostres pares. El nostre criteri de democracia no podrem pas desenrotllarlo dintre aquest projecte.

Si aquí s'acudís al *referendum*, segurament que'l poble's manifestaria contrari al projecte ideat per les oligarquies que'ns arruinen.

Jo voldria que'ls vostres aplaudiments fossin asparó pels representants de Catalunya, que defensen, al Parlament, els interessos de nostra terra.»

SENYOR RODÉS

«Vosaltres sabeu que'l Govern de Madrid pretén obrir, ab el projecte, dos traus contra el sufragi universal. No venim, doncs, a férvosho saber. Sols venim a comunicarnos ab vosaltres, perquè sols coneixem per única font de la nostra representació, el vot que'ns donàreu.

Però heu de veure la diferencia que existeix entre'ls que a Catalunya fem obra al costat del poble, ab aquells altres que representen els partits històrics, partits facciosos, ja que no deuen la seva representació an el poble.

El Govern conservador ens dona petites concessions ilusories; però, en cambi, ens mata'l sufragi universal baix la base d'una vida corporativa que no existeix.

Quina vida corporativa existeix a Tarragona? Fa pocs dies se celebraren eleccions pera proveir el Consell provincial d'Agricultura, Industria y Comers, y, sabeu quin resultat han donat? Resultaren elegits aquells que'l poble no volia.

Y m'espanta això, perquè nosaltres no fem ni volem fer trampes, sinó que sols volem la voluntat sobirana del nostre poble.

Per les mancomunitats diuen que'ns donen el camí de reconstituir la nostra personalitat catalana, però lo cert es que aquesta qüestió queda enlaire, entre interrogants. Y, en cambi, en Maura ha fet la llei de Justicia municipal y la llei electoral, la qual si hagués regit en les passades eleccions, molts de nosaltres no seriem diputats.

Després encara, una consideració de caràcter personal: nosaltres portem la representació del poble y, en conseqüencia, no podem tolerar que se'ns arrebati l'única font de nostra representació.

¿No fora a més una injusticia fer veure que seria un somni lo que hem predicat an aquells pobles ibèrics que tenen esperansa ab nosaltres?

Poble de Catalunya: volem la llibertat colectiva, però basada en les llibertats individuals.»

SENYOR SALVATELLA

«Cap de les meves campanyes havia infundit en mi l'entusiasme que avui sento pera defensar el sufragi universal.

Quan estic sol sento també aquella tristesa de que parlava l'Hurtado, però quan estic entre'l poble, parlo ab ell y ab ell m'entusiasmo, y aleshores desapareix la meva tristesa.

No! Nosaltres jurem davant del nostre poble y davant d'Espanya, que defensarem aquesta causa del sufragi perquè'ls nostres germans no siguin els eterns irredemptes de l'Espanya.

¿Voldriau una més grossa repugnancia al després d'haver fet ressorgir l'ànima de nostra Catalunya infundint esperanses a Espanya permetessim que no fos el poble'l que nomenés els seus verdaders representants?

Es que potser hauriem de fer que sols servís el sufragi pera enlairarnos? No. El sufragi es cosa una. No admet divisions sofistiques. Si el poble no està capacitat pel sufragi sense mixtificació, tampoc ho està pera obtenir la seva autonomia.

Y res més. No amago mai la meva opinió. Abans al contrari, y per això vull dir tot el meu pensament. No discuteixo aquí si ara assolirem un bocí de personalitat regional, però sí que vull dir que jo ab això no hi crec gens ni gota, puix en Maura s'ha preocupat de moment d'arrebassarnos el sufragi universal.

Més donem per establert que's constitueixi aquest Consell regional, y bé: jo sostinc que jo que estimo a l'autonomia, l'honra, la vida de Catalunya, vull una personalitat d'aquesta que pugui consolidarse damunt els fonaments de la voluntat del poble, tenint sempre a la seva mà el poder de poguer cambiar aquelles institucions directores que no responguin a la seva vida.

Y això no ho veig garantit sinó ab l'ús del sufragi universal.

Jo crec que o Catalunya ha de morir o en ella s'hi han de plantejar tots els problemes moderns.

Tinc, doncs, de consentir que an aquells que tenen a la mà el sufragi universal pera nomenar els seus representants se'ls hi arrebassi?

Jo tinc l'esperansa de que cap dels nostres compatriotes farà crítiques ni censures de la nostra campanya. Més es precís que respectant les idees dels que'ns censurin ens aconsolem ab l'exemple que'ns donen els pobles civilisats que no permeten que se'ls arrebassi el dret del sufragi.

Anem endavant, marxem tranquils, que ja venen els moments de que'l poble sigui l'únic que's cuidi de salvar la societat, prescindint de les dites classes conservadores.

Vosaltres sou els únics que teniu dret a manar y no us heu de deixar pendre aquelles formes polítiques que així vos ho autorisen.

Nosaltres quedarem sotmesos al juí del nostre poble y d'aquest jo espero tranquil la seva decissió, puix estic segur que'l meu desitg ha estat servir les necessitats d'aquest poble de Catalunya que estimo y en el qual penso morir!»

SENYOR CARNER

«Haviem convingut que'ns trobavem en el moment de decretar la desaparició d'un règim, d'un sistema.

En quant a la política internacional, Espanya ha perdut en quatre sigles tot un món. En la política real no hi ha ni camins, ni canals, ni carrils; hi han montanyes pelades, que en temps de pluja fan llacs de tots els plans, y l'Espanya devé així inhabitable.

Els preus dels primers queviures estan pels núvols, junt ab uns jornals irrisoris, lo qual vol dir l'existencia d'un poble miserable, y que d'ella'ls habitants ne fugen, puix per ells ha devingut la patria terra de maledicció.

Espanya es el país en el qual hi ha més gent que no saben ni llegir ni escriure, y davant d'això el mateix Govern que rebaixa'ls sous dels mestres, dona 200 milions pera una esquadra que també segurament deurà anar al fons del mar.

Quants homes trobem, els quals, per la societat de que formen part han estat llençats a la lluita per la vida sense preparació de cap mena!

Y per aquest camí podriem seguir fins a arribar a veure un règim de farsa y despilfarro. Aquí tot ha fet crisi: el règim, les classes directores, tot.

Davant d'això, creguerem que s'havia de cambiar de camí, després d'una inepcia demostrada durant quatre sigles.

Y nosaltres, els catalans, que no hi tenim part en la desfeta, podiem reclamar la direcció per la nostra rassa.

Més ab això no voliem dir que s'hagués de prescindir de la direcció del poble, puix nosaltres aquesta direcció no la volem per una classe determinada.

Jo us dic, una de dues: o que nosaltres aconseguirem que'ls Municipis y les Diputacions tinguin un grau d'autonomia pera poder fer obra civilisadora, o no. Si no ho aconseguim, nostre problema queda pera resoldre, y si ho aconseguim, pregunto, ¿es prudent que comensem aquest periode de vida nova, traient de les Corporacions els anhels populars?

Si això fessim, tindrien sens dubte les òbres que emprenguessim l'odi popular, y nosaltres volem que elles tinguin l'amor de tot el nostre poble.

Y així es com s'apoderaria de les Corporacions de la nostra terra una oligarquia que ens obligaria a tornar a les lluites dels nostres avis.

No soc pessimista, perquè tinc una fe immensa en el nostre poble. Ell té la voluntat de governarse a sí mateix, y ¿hi ha ningú capàs d'impedir que's realisi aquesta decisió del nostre poble? Jo no veig ningú, ni dintre, ni fòra de la patria, capàs d'aturar la nostra voluntat popular.

Com el riu que s'endú avall an aquell que vol aturarlo, el nostre poble s'endurà an aquells que vulguin aturar el seu camí, arrastrant, potser, coses molt estimades, avui, a la societat.

Nosaltres els del Camp hi tenim en el moviment de Catalunya una gran missió a complir: hi hem de portar la nostra empenta, a vegades poc reflexiva, però sempre enèrgica per les grans resolucions.

Jo en nom d'aquest sentit afirmo que Catalunya no pot resultar vensuda. Si resulta triomfant, triomfarà la democracia y la llibertat; si resulta vensuda, també resultarem nosaltres triomfants, puix desde'l moment de la derrota comensariem de ferm l'escombrada d'allò que s'oposi al nostre pas!»

SENYOR COROMINAS

«No venim a fer campanya ni en favor nostre ni en favor de ningú. Venim a dir al po-

ble que'l sufragi universal, arma de la seva sobirania, està en perill. Vosaltres, els de Reus, que teniu una llarga historia lliberal, volem que us encoratgeu en la lluita pera defensarlo.

Es precís que us hi fixeu. Sembla que per no haver hagut de menester ni les baionetes ni els sabres pera conseguir certs drets, aquests tenen menys valor, quan es al revés, puix aleshores es que no hi havia prou civilisació ni a dalt ni a baix pera afirmarho.

Aquí tot ha fracassat, sols queda l'element obrer, que si sempre ha estat víctima, mai ha estat causa de les desgracies.

Estem en periode constituient, pera crear la constitució més important de quantes puguin haverhi. Si nosaltres tenim seny pera fer del projecte de llei d'Administració local una obra popular, haurem fet la millor de les obres.

En totes les nacions civilisades, les qüestions polítiques estan quasi resoltes, mentres que en cambi estan en estudi, preocupant als homes d'Estat, una munió de qüestions socials.

Aquí, avui, encara's preocupen les classes conservadores d'ofendre an aquell poble, al qual confien la defensa de la seva tranquilitat.

Per aquesta consideració de caràcter humanitari, es que jo m'oposaré a que triomfi al Parlament aquesta injusticia compresa en el projecte den Maura.

En el centenari de l'independencia del territori, es hora que s'aixequin tots els catalans pera defensar la seva llibertat individual.

SENYOR VALLÈS Y RIBOT

«Vaig, amics, a defensar an en Maura.

Què podía, per ventura, esperar la Democracia catalana y la Solidaritat catalana den Maura? Creure que aquest politic fes un projecte de llei que'ns donés l'autonomía, es un delíri!

En les seves joventuts, en Maura fou de la Joventut Federal de Mallorca. Després, quan anà creixent, s'adonà de que això de federal no li donaría, y aleshores ingressà a la monarquía. Pera no fer el salt massa gros, ingressà al partit d'això que se'n diu lliberal. Després devía compendre que no li anava prou bé encara y ingressà al partit conservador.

¿Com, donces, podiem creure que en Maura, que representa tot lo que significa'l privilegi de les classes conservadores, fes un projecte que dignifiqués el sufragi universal y a les classes proletaries? Ah! Aleshores hauría estat un traidor al rei, als seus correligionaris y als alts interessos que representa.

En Maura ha complert el seu dever y, en consequencia, no se'l pot censurar.

El sufragi universal no havia d'esser, nèt de tota tupinada, el perill més gros pera'ls que viuen y medren an aquella Babilonia que se'n diu Madrid?

¿Aquest foc abrandat a Catalunya, no podía calarse a Valencia, Aragó, Galicia, y fins y tot a les terres castellanes?

¿Davant d'això, havia de creuarse de brassos en Maura?

Un politic ignocentó, lo que hauría fet es treure de cop el sufragi universal, més ell ho ha fet com devía: un projecte de llei ont a primera vista sembla que hi ha l'ànim d'aumentar les atribucions de les provincies y dels municipis; però que, en realitat, introdueix, matant en part el sufragi, la discordia an el gran moviment de Catalunya.

Sense sentir debilitar les energies pera la campanya que fem de portar l'autonomía a nostra terra, hem de treballar pera que no se'ns arrebassi el sufragi universal, aquesta palanca poderosa de progrés y civilisació.

Y ara, per acabar: jo'm considero deutor als ciutadans d'aquesta circumscripció d'un honor que'm tributàreu.

No vull dirigirvos excitacions pera que colaboreu an aquesta campanya que realisem, perquè no vull ofendre la vostra lliberal historia, però sí que vull recomanarvos que sempre vos sentiu ben catalans pera defensar els drets que tenim avui els catalans considerats com a homes.»

Adhesions

Seguidament el secretari donà lectura a les següents adhesions:

Agrupació Democràtica Republicana Federalista de Riudecols, Comitè Republicà Federal de Torredembarra, Federals de Vilaseca, Cooperativa obrera «L'Unió» de La Riba, Federació universitaria de Catalunya, Joventut Republicana Federal de La Selva del Camp, Associació Catalanista de Montblanc, Junta de Solidaritat Catalana de Montblanc, Junta Municipal d'Unió Republicana de Reus, Nacionalistes Republicans d'Arbós, Ajuntament d'Arbós, don Emili Folch, diputat provincial pel Vendrell; Centre Marsanense, de Marsà, Ajuntament de Cambrils, Orfeó Solivellenc de Solivella, *La Revolta*, Foment Republicà Nacionalista de Reus.

A més el secretari llegí una carta del senyor Nougués, excusantse d'assistir a l'acte.

Final

Tots els oradors foren aplaudidíssims a l'acabar els seus discursos y interromputs moltes vegades durant els mateixos. Quan les paraules dels diputats queien vibrantes damunt de l'auditori, aquest se desbordava en entusiasmes, però aquests arribaven al paroxisme quan dels llavis dels oradors sorțía, valenta, una afirmació solidaria.

Després, quan tots els oradors hagueren pronunciat els seus discursos, el senyor Mayner donà les gracies als oradors y als assistents al miting, acabant ab un visca Reus! que fou unanimement contestat.

Poc-a-poc sortí la multitut del teatre, frisosa, entusiasta, servant el cor arborat per les paraules ardentes y vibrantes dels oradors.

El miting de Reus sigué un èxit, però un èxit gros, d'aquells que se'n compten pocs en l'historia d'un poble.

A despedir als diputats que marxaren cap a Barcelona, ab el ràpid, hi sortiren bon nombre d'amics nacionalistes republicans y el diputat d'Unió Republicana don Ramon Mayner.

El tren abandonà la ciutat, bressol de democracia, quan encara en l'aire hi vibraven els entusiasmes caldejats d'una multitut frisosa de vida plena.

SPORTULA

A ma petita Salisbury

Honni soit qui mal y pense

LES cinc del matí. El ball ha acabat. Y a un recó de penombra discreta, he trobat aquesta lligacama...

—Oh, casualitat, casualitat, què m'aportes?

—T'aporto el cinturó de Cypris, simplement, encara tebi de la sagrada cintura...

Y mireula donces, devora mi, sobre ma taula de poeta ignorat, aquesta lligacama de civelia argentina, penyora tombada d'una cama desconeguda, en la febre de la dansa, y que, tot dolsament, me duu l'inspiració... Es per ella, es sols per ella, que jo escric en aquestes memories:

«Les parelles han desaparegut; la sala està deserta; l'auba descolorida blanqueja els vidres entelats de rosada; els halens fogosos, les dolsors odoríferes, la calrada de les converses íntimes, l'ardor persistent dels abrassos, s'espargeixen en l'aire humit, polsós, embaumat de temptacions y esllanguiments...

¿Aont ets, ma bella ignorada, perduda avui en la barreja de la vida com ahir en l'agitació de la festa mondana; tu, que aquest llas desfet uneix al meu amor a través la volubilitat d'un atzar?

Sota la teva falda joganera, jo veig la cama airosa, dins la mitja finíssima, com dins una trenyina sont queda presoner el desitg torbador... jo't veig mostrar, com un enginy de presa, tot bromejant, l'immortal sabateta de Cendrillon.

La falda tomba, la falda boja y remorosa, que s'alegra dels refrecs fortuits, de les estretes tímides... La falda sota la que s'amaguen les teves gracies celestials, que conviden a un retir etern a la vora d'elles.

Y tu, reliquia seva, cóntam la seva historia, els records discrets que s'endavinen sota cada un dels teus plecs... Y calles, com callaría una esfinx! Parlam del plaer d'aturdirse a la tebior encisadora, d'ubriagarse en perfums de joveness y de carns roses, tot sentint batre suaument, a sobre, la gelosa camisa... Jo't saludo, guardiana del goig únic, del goig temible! Tu'm fas arribar qualque cosa sens nom, com una sensació d'esvaiment inexpressable, com un contacte sedós en un espasme moribon y dolcíssim...

Tal volta, un dia, entre la multitut indiferent, la senyoreta Incògnita sortirà de l'ombra pera refregarme al pas, y el vent del carrer rebatrà la falda somniada sobre'l perfil ideal. La visió apareixerà aleshores, y aquesta cinta vibrarà sobre mi com un talismà, mentres els meus ulls, abstrets en la sugestió del peu que guaita com una promesa, seguiran fins allà enfòra l'aparició que fuig, que retorna a l'ombra pera sempre, depressa, depressa, fins a esfumarshi...

Y vetaquí, amor meu, que tot mirant la graciosa reliquia, jo'm sento defallir, desmaiar en la suprema sòn...

Ah, aquesta flor! Quan jo penso que tu no hi beuràs mai la mèl, pobra abella errant!

Poeta, no trobaràs cabells seus, perduts en l'hora de l'amor, aferrats a la mànega del teu vestit! Els teus llavis no ensaboriran la deliciosa humitat del seus, refredada en les vores de la teva copa!»

FOSFOR

De política

La gestió del senyor Ossorio

D'un article que publicà ahir el nostre confrare *La Publicidad*, retallem els paragrafs següents:

«Vemos con cierta tristeza que el gobernador civil señor Ossorio se está colocando en una pendiente y un resbalón es muy fácil cuando los pies se apoyan en un plano inclinado. Si el señor Ossorio pierde en estos momentos la serenidad y dejándose llevar de su amor propio se aprovecha de la anormal situación por que atraviesa Barcelona para realizar acciones completamente apartadas del fin propuesto, puede perder en un instante y corre gran peligro en ello, todo el prestigio que haya podido conquistar durante su mando en este Gobierno civil.

Serenidad, señor Ossorio, serenidad. Aunque las circunstancias son muy duras, aunque continúan repitiéndose los crímenes del terror, nuestro pueblo no la ha perdido la serenidad y en todas sus acciones obra con abnegación, sacrificándose incluso, en bien de la ciudad. Y si el pueblo se sacrifica y obra abnegado y mantiene su serenidad, no parece lógico que un gobernante, tal vez obsesionado, padezca de ofuscación precisamente en un paso difícil de su marcha.»

L'esquerra catalana

Don P. M. Rossell y Vilà, del qual hem reproduït en les nostres columnes dos notables articles relatius al problema de l'esquerra catalana, publica en la *Revista Olotina* el seu article tercer sobre'l mateix tema. A continuació'l reproduim íntegrament:

«III. ELEMENTS QUE HA DE COMBATRE L'ESQUERRA.

El desvetllament de Catalunya té les seves arrels en la democracia. Desde que'l sentiment prengué forma de protesta, a cap de les agrupacions que per tal fi se constituiren se'ls ocorregué l'idea de nomenar un quefe, que a semblansa d'un petit rei comandés totes les forses. An aquesta especial constitució de les entitats catalanistes es, potser, degut l'entusiasme que senten els catalans que han pres part en aquesta obra; a cada un de nosaltres li sembla palpar l'esfors seu o gran que tots hi hem aportat y la nacionalitat que's fa serà'l producte de la voluntat de tots els catalans, sense que un ceptre o altre símbol poderós pugui enlairarse pel damunt dels ciutadans, exibint una participació més gran en la magna empresa de Catalunya deslliurada.

A part d'aquest esfors unànim, obeint a una necessitat, es imprescindible, si ens volem ajustar al nostre temps, que'ls que se sentin forts, que'ls lliures de prejudicis heretats o adquirits, que'ls esquivats d'atavismes sustentin y fassin valer la implantació d'innovacions que s'han d'incloure com essencials en la futura constitució orgànica de Catalunya; precisa acabar d'expolsar les partícules sentimentals, plenes d'anyoransa, que encara alguns n'estan apoderats, si se vol que l'obra sigui sòlida y que la joventut, més franca, més generosa, donguí la nota radical en els seus actes.

L'evolució abreviada que'ns veiem obligats a fer pera posarnos al nivell del nostre temps, serà a ben segur combatuda despietadament. Els conservadors y ab ells tots els adversaris del progrés, totes les entitats quals substancialitat es la historia, el sentiment o'l temor d'un nou element en la direcció de la vida catalana, seran els adversaris de l'esquerra.

No hi fa res; les obres noves són mantingudes per gent nova; les coses velles, els vells són qui més les aimen. Potser, a l'iniciar aquesta nova etapa de la vida catalana, el nombre no serà molt crescut, més, els pocs, seran selectes, y aquesta condició es prou pera esperar un èxit. Per altra part, el nou partit serà un partit de joves carregats d'entusiasme, educats en idees y llibres que els seus pares no'ls hi han pas donat, joves irrespectuosos per les coses que pels seus pares tenien venerabilitat; joves que lluitaran en la taula, tot dinant, al carrer, al miting, al periòdic, al llibre.

La lluita serà gran, l'odi serà fort; una terrible passió's desenrotllarà, y lo vell, lo que's sosté únicament per la voluntat de generacions qual pensament es d'altre temps, caurà ab estrèpit al mitg de la cridoria de la joventut exaltada per l'esfors de la lluita y l'orgull de la victoria.—*P. M. Rossell y Vilà.*»

"El Progreso,, desmentit

La prempsa madrilenya, en general, sent envers Catalunya y la Solidaritat un odi reconcentrat y fondo. Pera satisfer els seus sentiments roins posa mà sovint als procediments de la calumnia y la mentida. Més no arriba, de bon tros, als extrems inversemblables del diari anticatalà de Barcelona *El Progreso*, que es qui bat el *record*, ab gran superioritat, sobre'ls seus companys de catalanofobia

Ara mateix tenim que *El Imparcial*, ab tanta mala intenció, però ab menos desaprensió que *El Progreso*, regoneix un fet que aquest ha tergiversat del tot. Y mentres *El Progreso* assegura que la prempsa solidaria de Barcelona aprova la sospensió de garanties decretada per en Maura, *El Imparcial*, de Madrid, publica les ratlles següents:

«Los periódicos continúan censurando la suspensión de garantías.

El Diluvio dice que la suspensión de garantías no hará más que aumentar los males que sufre Barcelona.

La Tribuna, EL POBLE CATALÀ, *La Veu*, *La Publicidad* y otros combaten igualmente al Gobierno y á las autoridades locales.»

Industrialisme terrorista

Un jove escriptor madrileny que's diu Camba, escomet contra'l catalanisme, suposant que les bombes afavoreixen al nostre moviment nacionalista. El senyor Camba es un antic anarquista, al qual la presó li feu oblidar els principis comunistes, convertintlo en un irònic. L'ironia vesteix molt a Madrid, perquè així com la literatura d'ideals allunya de les redaccions, la literatura escèptica y rial'era s'emmotlla a l'esperit madrileny, y els escriptors com en Camba, veient que'ls llibres den Kropotkine són bons llibres pera fer oposicions al calvari, els deixen, conreuant l'ironia que permet dinar a Fornos y tenir butaca segura al teatre Eslava.

El senyor Camba es un irònic. Si ara escrivís *El Rebelde* — un setmanari que creia en la santetat de la dinamita—cridaría: «Aquelxos convents són els culpables!» Més ara es redactor d'*El Mundo*, y té de cridar: «Aqueix catalanisme!...» El pobre noi ja no té ideal, més com que, igual que abans, no té una pesseta, fa de la ploma mercaderia y el millor postor se l'emporta. Un negoci y un síntoma també de semitisme, que'l senyor Baroja deu estudiar en la *golfería* literaria de Madrid.

En Camba no sab res de catalanisme, ni ha estat a Barcelona més que quan arribà a ella deportat de l'Argentina per anarquista. Per què donces, diu que donen les bombes vida al catalanisme? Y per què assegura que les queixes del catalanisme contra'l terrorisme són sospitoses? Tenim un Estat espanyol que ens vol protegir y que davant les bombes no veu res, no disposa res. Nosaltres, naturalment, ens queixem contra aquest Estat. Y el senyor Camba, ironista y ex llibertari, s'enfada, dient: «El catalanisme ataca a l'Estat per les bombes, traient partit de l'unitat de aquest?» Donces el catalanisme es sospitós de terrorisme.

L'argument del jove gallec y ex llibertari, es el mateix que nosaltres podem fer contra en Camba. Les bombes preocupen a tothom, però no tots tenen el dò de saber exposar pensaments, servei públic encomanat a uns quants senyors que's diuen literats. En Camba es un literat, en Camba necessita omplir el seu portamonedes pera anar al cafè de Levante o a passar unes quantes hores *sicalípticas* davant les plasticitats de la Julia Fons, y com que no es un home d'aquells que en Balmes titllava de magatzems d'idees, en Camba s'aprofita dels crims terroristes. Escriu quartilles y quartilles... Després les cobra y dona als quartos un empleu epicuri y mondà. La sang barcelonesa li serveix de plaer al jove gallec y ex llibertari. Té per unes hores esperit de voltor. La mort li serveix de menjar y de joia. Nosaltres podriem, veient això, argumentar: Els escriptors madrilenys s'aprofiten de les nostres bombes? Ells, tot comentantles, viuen, un dia, dos, tres, lo que vulguin, però viuen? Sí? Puix sobre ells la culpabilitat. *Desconfiad de aquello que le convenga á alguien*, escriu el jove Camba.

En Camba continúa fent càrrecs contra Catalunya. Un es perquè la barbarie terrorista *no tiene la elegancia sanguinaria de los Borgias*; l'altre càrrec es pel panic que ell s'imagina a Barcelona:

«Un pánico enorme, infantil y total; un pánico de pesadilla: he aquí la psicología del ambiente actual de Barcelona. Y este pánico se cotiza porque, al fin y al cabo, es cosa de catalanes. ¡La industrialización de la cobardía!...

Cuando un policía quiere un ascenso, pone una bomba y la descubre—ahí está el caso del teniente Morales.—Cuando un aventurero necesita dinero, no tiene más que llevar una bomba al Gobierno civil. Las bombas han alcanzado en Barcelona precios fabulosos. Es una industria perfectamente local y es mucho más lucrativa que la de los paños.»

No, no tenen els terroristes l'elegancia del crim. Són covards aprofitadors de les ombres. Però hi ha en la brutalitat infinita dels seus crims tot l'horror dels assassins de multituts. A Madrid els crims demanen música de drama comprimit de *género chico*; an aqu' fins els crims prenen aire imponent de tragedia.

Y menteix en Camba: Barcelona no ha sentit pànic. Mai els seus ulls han tingut tanta serenitat enfront la sang com aquests dies. La gran ciutat frueix ab dalit del paganisme nadalenc, perquè sab que també es fer patria y civitisme contenir la por en un exercici de valentia ciutadana. Y el senyor Camba deu recordarse d'aquella nit famosa de Madrid, del primer de juny de 1906, en la qual tota una multitut enfollada estigué a punt de fer escenari dramàtic de la Porta del Sol, al sentir el soroll d'una bomba elèctrica trencada.

Si en Camba creu que són una veritable indústria les bombes, pot venir ha guanyarse la vida a Barcelona. Potser li donarà més resultat que la literatura, la qual ja sab el senyor Camba que moltes vegades no permet ni el luxe de poder pendre un xacolata.

An en Morales li sortí malament, però en Morales, únic condemnat en la llarga y misteriosa causa de les bombes, era castellà, y com que no havía llegit ni *L'assassinat considerat com una de les Belles Arts*, den Tomàs de Quincey, ni els estudis de *la elegancia sanguinaria* dels homes del *Renaixement* que feu Paul de Saint-Victor en *Homes y déus*, y que en Camba recomana als terroristes barcelonins, no va poder ensemblar el bell art de matar y treure del terror profit.

L'article glosat li haurà valgut una quantitat, gran o petita, al senyor Camba. No dirà que no's pot treure profit de Catalunya y de les víctimes de Barcelona.

Manifest anarquista

Ahir se va repartir per tot Barcelona un manifest que'ls anarquistes barcelonins dirigeixen a la ciutat y a tots els homes.

En aquests dies suprems de dolor y de misteri, tenen importancia les paraules dels acusats per l'autoritat de terroristes. Ells la rebutgen aquesta acusació, y parlen de pau humana y de germanor. Confessen que hi han hagut crims d'anarquistes, però no de l'anarquisme. Totes les escoles polítiques, tots els credos religiosos, tota secta y tot moviment humà—diuen—està tacat de sang, més no per la virtualitat dels seus principis, sinó per anormalitat o fanatisme d'algú dels seus components.

En el cas concret del terrorisme barceloní no volen ni culpes, ni insinuacions de culpabilitat. Ells—diuen—són lluitadors socials, no assassins. Y abans de jutjar, de que impremeditadament se llensin inculpacions, demanen que les seves idees s'estudiin, y que les ànimes, ben serenes, no sentin la follia del pànic, afirmant acusacions interessades

El premi

El governador ja no dimiteix, y l'angèlic senyor Ossorio's rendeix a les demandes den Maura, pera'l qual sería una altra dificultat el nomenament de nou governador de Barcelona.

Y com totes les claudicacions tenen en política un premi, els telegrames fan al senyor Ossorio, en nom den Maura, *una promesa adecuada á la magnitud de su sacrificio*.

Ha pogut més en ell l'ambició que l'amor al Dret. En Zugasti s'asseu en el silló del nostre Govern civil, per ont l'altra nit passaren els Reis deixant el present d'una cartera futura, sense preocuparse d'una altra caravana que sense camells y sense estrella sortía pera terres de martiri. Y el senyor Ossório veient als Reis que venien de l'Orient—de l'Orient de Madrid—somreia ab tota la seva beatitut de noi gran, que no sab de deportacions, ni de dolors agens.

La Solidaritat a Galicia

Les noves que's reben de Galicia, són veritablement encoratjadores. La Solidaritat s'extén d'una manera tant formidable que's pot dir que ja no hi ha poble ni poblet que no tingui la seva Junta solidaria.

En el mes de desembre, dèu Societats d'altres tants pobles, se varen adherir a la Solidaritat. Gairebé totes són Sindicats agrícols o mutualistes. A Carrion tingué lloc un miting concorregudíssim, y al Ferrol, després d'una brillant conferencia del propagandista solidari senyor Sanz, s'ha promogut un debat interessantíssim sobre la Solidaritat. Prop del Ferrol, en el poble de Seijóo, se prepara un altre miting.

Nosaltres ens alegrem d'aquestes noves afalagadores, demostratives de que Galicia reviu.

La Solidaritat a Alacant

La Comissió de la Solidaritat Llevantina ha obtingut un gran triomf ab l'obertura del Centre Republicà Autonomista, ont s'han inscrit nombrosos alacantins y distingides personalitats.

A l'inauguració hi concorregueren milers de ciutadans, parlant entre altres el senyor Companys, català. L'entusiasme fou gran, precursor del que promourà la celebració del gran miting solidari.

La Semana, d'Elche, parla d'aquest gran miting y dels propòsits que hi ha de que fassin una visita an aquest poble'ls oradors que prenguin part en el d'Alacant.

Dit periòdic assegura que l'esmentada visita donaría molts resultats pera la propaganda solidaria.

INFORMACIONS D'"EL POBLE CATALÀ,,

L'esquerra catalana

Si tot, com es cert, té una raó natural d'esser, y no podem rebelarnos contra aquesta raó ignorada que a voltes s'ofereix en perfecta oposició ab la raó nostra, risquem de devenir fatalistes de la pitjor especie.

Llegint l'altre dia'l ben pensat article de l'Hurtado «Els homes d'acció», en el qual se demana pera prologar l'acció una unitat espiritual que podría esser soma de dues tendencies que's mostren en l'element no conservador de Catalunya o en el triomf de la una sobre l'altra, no vareig poder sustràurem a la reflexió de que'ls homes són, més sovint de lo que creiem, dependents d'unes ignorades forses que'ls fan moure y actuar malgrat ells mateixos.

Perquè, aquesta unitat espiritual fa quatre anys que fou proclamada pels diversos elements d'acció catalana; y els homes d'acció que la proclamaren bona y necessaria actuaren en contraposició o en diversitat durant aquests quatre anys.

El retorn no s'ha fet esperar massa y es de desitjar que les mirades tornin al punt de partida que ha restat intacte y persistent mercès a la fe nacionalista de l'iniciada de aquella unitat espiritual.

Però tot això s'havia passat dintre del camp nacionalista ab les seves varietats radical, republicana-federal, y regionalista, y el poble, la massa, llavores distreta y ilusionada ab el capdill fracassat, no hi era, al bé fou a causa dels acords d'organisació social presos en l'Assamblea de l'Unió Catalanista de 1904, que'ls nostres periòdics radicals pogueren fer prou crit pera atraure part de poble a l'acció francament catalana.

De manera que la diversitat que s'assenyala en l'esmentat article podría fàcilment arribar a una unitat orientada si en lloc de crear nous problemes se vegessin els ja plantejats, que no són per part del nacionalisme, com afirma'l senyor Hurtado, solament de conquesta de reivindicacions catalanes, sinó que abrassen les qüestions polítiques y socials que l'Hurtado presenta com exclusiva dels joves radicals.

Naturalment que sense haverse fixat orientació, l'home d'acció no pot sorgir. Ademés no cal perdre de vista l'estat anímic del poble. La multitut, la massa es una ànima; aquesta ànima acaba de sofrir una fonda decepció y encara que M. Le Bon diu que la multitut psicològica es la predominació de la personalitat inconscienta orientada per via de sugestió y de contagi de sentiments y d'idees en un mateix sentit, cal saber escullir el moment, l'ocasió, pera que aquella sugestió y aquell contagi tinguin afecte. No cal oblidar que l'obrerisme ha estat darrerament una arma manejada per mans poc escrupoloses y això fa devenir important fins la forma ab la qual ha d'adressarse al poble. El desengany sofert pel proletariat català porta en ell una experiencia que farà impossible durant forses anys l'*alsament de multituts* per procediments caiguts en descrèdit.

El frasejar no es acció y el seu triomf es ara problemàtic. Cal actuar y no de manera cridanera, aixordadora y visible, que ompla diaris, que atabala la vida ordinaria y serena, sinó l'acció intensa y aconduïda, aquella que parteix de l'individu ab vistes a lo indeterminat en materia de temps, però ab la bona fe del sincer que acompleix un dever social.

Acció no vol dir moures grotescament, brassejar, pendre actituts maratistes y dantonesques y així travessar els barris obrers, muntar a la tribuna y cridar una vegada més: «Obrers! Esclaus del treball, víctimes, paries!...»

L'acció a realisar es quelcom de més seriós, de menys visible, de més profon.

L'home, o'ls homes cridats a dur l'esperit de les reformes socials, no seran mai els baladrers. Per incidentalitat un cridaner pot arribar a fer rotllo, però no serà mai altra cosa que un mercader de les coses sagrades del poble.

Actuar a Catalunya es fer ambient, formarse, construir, y pera construir y fer ambient no cal parlar de destruccions ni revoltes materials.

Es fàcil dir que's fa acció predicant al poble ab termes frapants que l'engreeixen, però ben sovint no s'arriba més que a desesperarlo inútilment.

Es vella la teoria del capital xuclador. Els socialistes mateixos, sobre tot les teories alemanyes, regoneixen que'l capital a mida que progressa, aumenta considerablement el benestar material de les masses proletaries. (1).

El mateix esmentat autor estableix aquesta veritat: «Que es gracies a la creixensa constant de la riquesa pública estimulada pel dret de posseir, que la producció's desenrotlla cada dia més en benefici de la societat obrera.»

Així'l capital, bras poderós de les societats, no deu considerarse com un enemic del treball, sinó com un aliat. Es als economistes el marcar les preponderancies y llavors l'acció social se dedicarà a igualaries sense destruir cap factor.

L'Unió Catalanista, que fa acció sense enraonar, que esquerra sense disfressarse de vermell, que viu en la serenor de les idees, estudiant l'acció social realisable a Catalunya en sentit modernissim de veritable progrés, associa'l treball, l'organisa y dona a les seves organisacions personalitat jurídica ab drets y responsabilitats socials; les enrobusteix, les enlaira igualanties a l'associació capitalista explotadora y les fa parts contractants, cooperadores. Posantles en condicions de no esser observides, posa als individus obrers en honorable situació desde la qual no escoltaran el plor la fraseologia brillant del predicaire que'ls hi anirà a dir que són paries, esclaus y sang-xuclats!

Al comens d'aquest nou moviment d'orientació, se senyalà en una conferencia pública una tendencia conduent a descartar de la propaganda social de l'esquerra, la propaganda nacionalista. Aquesta tendencia semblà fer perdurar el prejudici de l'incompatibilitat d'amdues qüestions y per tant es inacceptable. Perquè descartar de tota idea d'interès públic a Catalunya, la veritat nacionalista, es oblidar els fonaments de les societats, el valer del medi y la seva influencia. Separar aquestes dues qüestions es negar una realitat. La qüestió social a Catalunya es part integrant, inalienable del nacionalisme. El nacionalisme català es socialisme. Catalunya organisada o Catalunya dominada són dues en orde social, y això apart les exigencies de les més noves teories socialistes, segons les quals la reforma social no pot esser realitat abans de que ho siguin les nacionalitats. Pera no esmentarne més, veieu un retall de Karl Marx: «L'emancipació dels treballadors, devent esser obra d'ells mateixos, es per l'autonomía, pel *self-government* y no per la tutela de l'Estat, que les classes obreres guanyarien en llibertat, en benestar y en poderiu.»

La qüestió viva a Catalunya es la qüestió nacionalista. El poble la sent y la senten fins els que no creuen en ella. El moviment d'ànima catalana, no pot deixar d'esser pera'ls qui se proposen *fer poble*. Les idees polítiques són en segon lloc, malgrat y trobarnos en un moment polític. Desoir aquesta veu, ja ho hem dit, es posarse enfront de la realitat, y es justament de la realitat que arrenquen totes les teories socials.

JOSEP M.ª FOLCH Y TORRES

(1) *Cours d'economie politique*. (M. Colsol.)

La diada de Reis

als Establiments de Beneficencia

A l'Alberg del Parc

Ab motiu de la distribució de joguines als nois y noies assilats en aquest establiment, va tenir lloc la festa organisada per l'Ajuntament, en celebració de la diada.

El repartiment va verificarse a la galería del primer pis, fentse baix la presidencia del regidor senyor Borrell y Sol. Hi assistiren també'ls regidors senyors Bastardas, Fargas, Galí, Mundi, Palau, Pla y Deniel, Rogent y Teixidó, y els senyors Cabot, Roca y Roca y Selvas, individus de la Junta.

Unes nenes assilades recitaren una conversa, un noiet un discurs, tot fent alusió a l'acte y expressant el seu agraiment a la Corporació municipal.

Les senyoretes Conxita Borrell y Dolors Palau, filles dels regidors del mateix nom, s'encarregaren de fer la distribució, entregant a mans dels assilats que anaven passant, diferents objectes y joguines adequats al sexe de cada un.

Després s'obsequià als assilats ab un dinar extraordinari, compost d'arròs ab menuts y peix, estofat de vedella, pollastre rostit, turrons, neules y vi, excelentment condimentat.

Mentrestant els invitats seguiren les diverses dependencies de l'Alberg, convencentse de la netedat y higiene ab que's donen els serveis en aquella benèfica casa.

Durant la celebració de la festa va comparèixer el senyor Sanllehy, que havia estat a complimentar a l'autoritat militar, retirantse després de presenciar el dinar dels assilats.

La festa va resultar molt simpàtica y agradosa, tenintse que consignar la generositat d'alguns industrials que han fet donatius pera'l seu major lluiment. Entre aquests mereixen citarse'ls senyors Fills de Joan Artigas, Flotats y Martorell, Carles Costa, Palau y Bastinos.

A la Casa de Maternitat

En una de les sales de l'hermós edifici de Les Corts de Sarrià, va celebrarshi ahir, a la tarde, tal com se ve fent de molts anys ensà, la festa del repartiment de joguines als petits assilats d'aquell casal, en commemoració de la diada de Reis.

Moltes distingides families y personalitats de Barcelona anaren a presenciar tant simpàtic acte, encara que no en tant nombre com altres vegades, degut, sens dubte, a haver quedat els carrers y camins d'aquells encontorns gairebé intransitables a causa de les darreres pluges.

Això contribuiría també a que les autoritats no assistissin enguany al repartiment de premis, excepció feta de l'arcalde senyor Sanllehy, que va presentarshi cap a la caiguda de la tarde.

Malgrat aquelxes contrarietats no va mancar gens d'animació a la festa, ni va ressentirsen tampoc l'alegria d'aquells pobres infants. Al contrari, semblaven ahir més riallers y parlaven ab més locuacitat, com si l'estalviarse'l mareig d'una festa, ab caràcter oficial, ab les seves recitacions, ab els seus cants y els seus discursos els tregués un enorme pes de sobre. Es segur que en l'interior de la seva ànima deuran beneir l'atzar que'ls ha salvat d'aquella llauna.

Y així, ab un caràcter íntim y familiar va celebrarse la distribució de joguines baix la presidencia de don Francesc Simon, president de la Junta, y dels senyors Rubert y Clapés, vocals de la mateixa, estanthi també presents els diputats provincials senyors Albó y Pich.

Després se va servir als assilats, com de consuetut, un berenar extraordinari, compost de dolsos y altres lleminadures, que'ls nens se menjaven ab fruició tot entretenintse ab la joguina que del repartiment els havia correspost.

Els visitants seguiren tots els pabellons y dependencies de la casa admirant les immillorables condicions en que estan instalats tots els serveis, sentintse generals veus de lloansa pera la nostra Corporació provincial, que ha fet de la Casa de Maternitat un establiment model de beneficencia no superat per cap altre del món.

En la Casa de Caritat

Ahir a la tarde's celebrà, en el pati Manning d'aquest benèfic establiment, el repartiment de confitures y joguines a les nenes y nens en ell assilats.

L'esmentat pati estava vistosament decorat, veientse en el centre un macís de follatge enllumenat ab molt gust ab llums elèctrics, en el fons un artístic estrat ab els trons pera'ls treis Reis tradicionals y als costats d'aquests tribunes, en les que ocuparen seient els diputats provincials senyors Pujol, Albó y Millan, els individus de la Junta de la Casa senyors Gateil (rector de Santa Agna), Trabal, Boada y Noguera y moltes senyores y senyoretes, també pertanyents a les juntes protectores d'aquell benèfic establiment.

Als voltants del pati y a la galería s'hi apinyava nombrosa y distingida concorrencia, entre la que hi figuraven moltes y elegantes dames.

Pocs minuts després de les quatre, feren sa entrada al pati, que estava animadíssim y oferia brillant aspecte, els tres reis montats a cavall, vestits ab veritable gust y seguits de luxós seguici, al que acompanyava una carrossa coberta de flors y plena de joguines.

Un dels patges llegí un missatge agraint els esforsos que la Diputació y els protectors fan a favor de la casa, y expressant la satisfacció ab que'ls reis responien a la Junta que'ls havia cridat, anant a fer alguns regals als assilats.

Seguidament desfilaren totes les seccions de nois y noies que hi ha a la casa, y una secció de pàrvuls cantà un bonic himne, que fou molt aplaudit.

Baix la batuta del mestre Guiteras, director de la banda y de l'Academia de Música de la casa, s'interpretaren escullides composicions y s'estrenà un himne alusiu a l'acte, que fou molt aplaudit així mateix.

Un chor de nois y noies, dirigit pel pare Rialp, interpretà ab molt gust y afinació algunes composicions, entre les que figuraven «La Farigola», del mestre Borràs de Palau, y un himne de la senyora Moncerdà de Macià, posat en música pel mestre Alsina. Totes les composicions foren rebudes ab ben merescuts picaments de mans.

Algunes seccions, dirigides pel senyor Arias (don Andreu), feren evolucions y exercicis gimnàstics sense aparells, que acabaren ab la formació de quatre castells de «Xiquets de Valls», coronats pels escuts de les quatre provincies catalanes. Aquest número resultà vistosíssim y en ell donaren mostra els que'ls feren de gran agilitat, que'ls valgué aplaudiments.

Vuit parelles de nens y nenes, vestits ab els trajos clàssics dels pagesos de nostra terra, ballaren una sardana, baix la direcció d'alguns socis de l'Associació Popular de la Sardana, fentho d'una manera verament magistral.

Acabà la festa pronunciant breus paraules el diputat provincial senyor Pujol, pera donar mercès a tots els que havien contribuït a la brillantesa de l'acte.

Seguidament s'alsaren els reis de sos trons, desfilant ab molta majestat als acorts de la banda y entre'ls aplaudiments del públic y dels assilats.

La festa, en resum, resultà molt agradable y fou una nova mostra del cuidado ab que són mirats per la Junta y pels professors els pobres assilats, tant mereixedors de que vetllin per ells quants s'interessin per l'amor als desvalguts, sempre dignes de tota protecció y més encara quan són criatures, sens altre amparo que'l dels seus bons conciutadans.

Suscripció

PERA L'INSTITUCIÓ BENÈFICA «LA GOTA DE LLET»

	Pessetes
Soma anterior	145'50
F. y M. F.	2
R. M. de G.	100
M. V.	1
J. C. de Ll.	5
TOTAL	253'50

INFORMACIÓ DE BARCELONA

Carnet d'avui.—*A les cinc de la tarde*: Sessió de primera convocatoria a la Diputació.—*A dos quarts de dèu del vespre*: Conferencia de don Ferran d'Arteaga a l'Ateneu Barcelonès.

La tòmbola iniciada per *Feminal* entre les dames catalanes, s'inaugurarà dintre pocs dies en el local del restaurant Colón, amablement cedit per sos proprietaris.

El senyor Puig y Cadafalch s'ha encarregat de dirigir la decoració de la sala pera la que han cedit esplèndides tapiceries de seda els senyors Malvey.

A darrera hora van arribant hermosos treballs femenins de dintre y fòra de Barcelona y fins de Catalunya. Moltes cases de comers han contribuït ab treballs y donatius, podent citar els establiments següents:

Antiga Casa Campa, Casa Clapés, Martí y Martí, Calvet y Llata, Casa Rosich, Mitjans y Palà, com també l'impressor don Fidel Giró, que ha donat proves de molta generositat en els seus treballs.

Un grupo de senyores quals noms ignorem han remès a *Feminal* una gran quantitat de robes de llana fetes a mà, pera abrics pera les criatures dels damnificats per les inondacions.

Tot fa, donces, esperar desde ara molt èxit d'aquesta manifestació de caritat de les dònes catalanes, desportant ensemps molt interès l'exposició de tants treballs femenins.

La Junta agrairà totes les iniciatives y ajuda que se li ofereixin tant per part dels particulars com de les entitats, y recorda que fins el dia 10 del corrent janer, se reberan lots y donatius de tota mena pera contribuir a l'èxit d'aquesta obra.

Sembla que hi ha intenció de donar varies y interessants festes mentres duri la Tòmbola. També se'ns diu que la repartició de les robes d'abric en els pobles inondats serà feta per les mateixes senyores de la Junta, en diversos automòbils de llur proprietat.

Boletín Oficial.—El darrer número publica les següents disposicions:

Relació de individus pertanyents al regiment d'infantería de Nabarra, regressats de Ultramar y qual domicili s'ignora, que han de recullir la llicencia absoluta o el passi a la situació corresponent. Circular de la secció de pòsits de la provincia, sobre liquidació dels mateixos. Avís de l'Arcaldía sobre les condicions que han d'omplir els que vulguin disfrutar dels beneficis concedits per R. O. de 16 de juny de 1885, als que utilisin la sal com a primera materia de ses industries, remaderies, etc. Avisos d'interès particular procedents d'Ajuntaments y de l'Administració d'Hisenda y providencies judicials.

Sant d'avui: Sant Ramon de Penyafor.—*Sant de demà*: Sant Teòfil y Eladi.

.*. L'aigua de Fuente Nueva de Verín se indica contra'ls sofriments del fetge.

Vida corporativa

Avui, a dos quarts de dèu del vespre, en el saló de càtedres de l'Ateneu Barcelonès, doctor Ferran d'Arteaga, professor de Llengua y Literatura espanyola de l'Universitat de Oxford, hi donarà una lectura pública de narracions y contes inèdits.

La Junta directiva del Círcol Artístic ha quedat constituida en la forma següent:

President, don Marian Fuster; vis president, don Alexandre Cardunets; secretari, don Joaquim Freixes Saurí; vis secretari, don Alfred Bori; tresorer, don Lluciá Oslé, comptador, don Francisco Pianella; bibliotecari, don Santiago Ferrer; conservador, don Erasme Lasarte; vocal, don Emili Amigó.

A l'Ateneu Obrer de Barcelona, s'hi va celebrar ahir a la tarde la festa del repartiment de premis a's que en foren mereixedors pels seus treballs presentats a l'Exposició Artístic Industrial organisada per l'Ateneu, en commemoració del XXV aniversari de la seva fundació y la sessió de clausura de l'Exposició.

A la festa hi assistí un públic nombrosíssim entre'l qual s'hi veien moltes senyores y senyoretes, representacions de diverses entitats entre elles dels Ateneus Obrers de Sant Joan Despí y Sant Feliu de Llobregat, el senyor Brugarolas en nom del F. del T. N., els senyors Pirozzini, Rodríguez Ruiz y Martí Dalmau y el regidor senyor Peris en representació de l'arcalde.

L'acte fou simpàtic de debó, essent aplaudits calorosament pel públic els expositors que anaven a recullir les distincions de que foren mereixedors.

Acabat el repartiment els senyors Rodríguez Ruiz, Martí Dalmau y Peris, pronunciaren encertats parlaments felicitant als premiats y lloant l'obra de cultura popular que està realisant l'Ateneu.

.*. *Water-Closets*, Pere Riera, R. Catalunya, 29.

Lletres y Arts

En el teatre Romea s'hi han posat en estudi a més de l'obra en tres actes den Santiago Rusiñol, «L'hereu escampa», la de l'Apeles Mestres «La presentalla», en tres actes, la den Puig y Ferreter «Aigües encantades», també en tres actes, y el *vaudeville* «Pasqual Moltó», arranjament de l'obra «Pascual Cordero».

Demà dimecres tindrà lloc al teatre Principal la primera funció d'abonament de la quarta tanda de vetllades organisades pel Centre Nacionalista Republicà, posantse en escena la famosa comedia de Molière «El malalt imaginari» y la comedia lírica «Els entremaliats». Les llistes d'abonament an aquesta nova tanda sòn molt nodrides, fent augurar unes funcions molt concorregudes.

∴ Avui al teatre Soriano debutarà un número sensacional: Mr. Pinder ab sos quatre elefants ensinistrats, acròbates, comediants y musicals.

No dubtem que tot Barcelona desfilarà per dit teatre.

Qüestions obreres

El pròxim diumenge celebrarà Junta general la Societat d'obrers electricistes en el domicili de Solidaritat Obrera (Mendizábal, 17, primer).

∴ **Terrats esquerdats**
Se corretgeixen, AMPLE, 24

Del Govern Civil

El governador civil rebé ahir algunes visites de comissions dels cossos de la guarnició que anaren a saludarlo ab motiu de la festivitat del dia.

Al matí anà'l senyor Ossorio a fer la visita oficial del dia a la Diputació provincial.

Segons ens digué anit el governador, l'objecte sospitós trobat dissabte en una escaleta del carrer de Pelai, no ha estat encara examinat.

Probablement ho serà avui.

Entre la policia semblà notarse ahir menys moviment que'ls dies anteriors, lo que fa suposar que no's practicaren tantes diligencies; no obstant, sembla que se'n feu alguna.

Les impressions que'ns semblà dominar, no cal dir que foren les mateixes que'ls dies anteriors. No vegerem cap cara que tingués expressió d'optimisme.

La guarda civil de Balsareny dona compte de que en un barri de Castelladral, els lladres, rompent una reixa, entraren a l'establiment de don Miquel Roca y Casals y se n'emportaren mocadors de seda y algunes altres objectes, valorats en unes 500 pessetes. Els autors del fet no han pogut esser capturats.

∴ CAMISERIA SANS, Boqueria 32
Especialitat en les Camises a mida.

Tribunals y Jutjats

Durant sa darrera guarda'l Jutjat del districte de Llotja va instruir tretze diligencies sumarials pels fets següents: furt, cinc; lesions, dues; associacions ilegals, dues, y les demés per incendi, falsetat, robo y excitació a la rebelió.

Fins aquest migdia estarà de guarda'l Jutjat del districte de l'Universitat, escrivania Codorniu.

El succeirà'l del districte de la Barceloneta.

Crides judicials.—El jutge d'instrucció del districte de Sant Feliu de Llobregat crida a Josep Moya y Josepa Casas; el del districte de les Dressanes, d'aquesta capital, als que's creguin ab dret a l'herencia de donya Maria dels Dolors Soler y Soujol; el de l'Hospital, a Antoni Junyent Pons; el de l'Universitat, a Maria Mercè Solé y Roc Garriga; el de l'Audiencia, a Rosa Carol y Jaume Soler Solanas; el de la Concepció, a Joan Enseñat Llovera; el municipal del districte del Sur, a un subjecte conegut per *Tit ó Ros*; el de l'Oest, a don Josep Albó March, y el de la Barceloneta, a Antoni Medicorena Rodriguez y Josep Almenguan Pons.

∴ FUMEU PAPER «MONTSENY».

Fets diversos

Una boja?—Ahir passà un fet, que en dies normals no hauria cridat l'atenció, però que per les actuals circumstancies promogué al carrer de les Corts uns instants de curiositat y de sensació.

Uns veïns varen veure a una senyoreta com escrivia a la paret, ab un tros de guix. Per si l'escriptura era semblant a unes altres aparegudes aquests dies passats, donaren avís a uns municipals.

Algú dels veïns, ja d'antic o per haver seguit d'aprop a l'escriptora, vigilantla, sabia ont vivia, y tots plegats varen anar a la casa de l'anònima y sospitosa senyoreta. Entraren al pis, trobantla, y després d'un petit interrogatori la detingueren junt ab una tia que vivia ab ella, portantles al Jutjat.

El rètol era senzill y escrit en castellà. No deia més que això, que sembla'l simbolisme d'una madrilenya lectura de la Biblia: «*¡Cuantos muertos se pasean por estas calles de Dios!*»

La senyora's diu Mercè Ventura y té dinou anys. Suposem que's tracta d'una boja, però els municipals, escamats, la detingueren per si l'escriptora tenia relació ab el terrorisme.

Publicacions

El Cuento Semanal.—Aquesta revista setmanal ha publicat un almanac, en el qual han colaborat un gran nombre d'escriptors castellans dels que han escrit contes pera la revista. Heusaquí alguns dels noms que figuren en el sumari: Eduard Marquina, Linares Rivas, Carme de Burgos, Dicenta, Machado, Octavi Picon, etc.

Coralina Rentantvos les dents ab aquests polvos, se us posaran d'un blanc aporcelanat sense perjudicarvos l'esmalt.

Informació de Catalunya

VILANOVA Y GELTRÚ.—L'Escola Superior d'Industries d'aquesta vila ha aumentat son número de màquines ab un valiós donatiu de la casa constructora «L'Industria Elèctrica», consistent en un dinamo pera la producció de corrent alternativa mono, bi y trifàssica.

DE TOT EL MON

LA CENSURA A TURQUIA Una companyia francesa devia representar a Turquia «Adriana Lecouvreur» de Legouvé. El censor d'Abdul-Hamid llegí y rellegí cuidadosament l'obra, buscant materia penable pera fer ratlles ab el llapis roig.

Tot d'una trobà la paraula odiosa, flestomadora. La paraula *Comité*, que a Turquia es criminós pronunciar, segurament perquè tenen viu el record dels terribles *comitadji* macedonians. El gelós censor tingué alguns moments de dubte. Què anava a fer? Impedir la representació solament per lo de la paraula maleïda, li semblava un xic fort. Y deixar l'original intacte tampoc podia esser.

Després d'una bella estona de rumiar, trobà la fòrmula. En aquest mòn tot es qüestió de trobar la fòrmula. Cambiaria la paraula *Comité* pel mot més anodí y inofensiu d'*Associació*. Y tal dit, tal fet.

Però què succeí? Els actors francesos, acostumats al text original, cada vegada que's trobaven ab la paraula penable tenien alguns instants de vacil·lació. Lo qual hagueren de notar els crítics que al sendemà ho retregueren als actors en els seus diaris.

La censura vetllà per l'honra artística dels còmics y feu publicar en tota la premsa de Constantinopla'l següent avís, contra lo dit pels crítics: «La crítica ha transgredit les regles establertes sobre les materies que cauen sota la censura».

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL.—Avui, tarde, a les cinc, «T'estimo»; a les sis, «Nit de reis». Nit, a les nou, funció extraordinaria a benefici y per despedida de l'August Barbosa; «Mossen Janot», estrena del diàleg «Una boira» y concert per distingits artistes.—Se despatxa a Comptaduria.

Aviat, «La reina vella», Guimerà y Morera; «El miracle de Santa Agnés», S. Vilaregut y F. Monserrat.

TEATRE PRINCIPAL.—Vetllades del Centre Nacionalista Republicà.—Demà, primera funció de la quarta serie; nit, a les nou, la famosa comedia den Molière «El malalt imaginari» y la comedia lírica «Els entremaliats». Se despatxen vals d'entrada y butaca a 1'35 pessetes, inclòs el timbre, a la dolceria Puigdomenech, rambla de les Flors, núm. 30; camiseria dels germans Bonet, Rambla del Centre, 3.

GRAN TEATRE DEL LICEU.—Avui, no hi haurà funció.

Demà, tercera representació de «Cavalleria rusticana» y «I pagliacci».

Dijous, sisena de l'eminent Battistini, despedida de les celebritats artístiques Pasini, Viñas y mestre Beidler; última representació irremisiblement de la grandiosa obra «Tannhauser».

Dissabte, primera representació de l'òpera en tres actes «Amleto», per l'eminent Battistini y debut de la senyoreta Solis.

Se despatxa a Comptaduria.

TEATRE CATALÁ (Romea).—Avui, funció extraordinaria; «Tristos amors» (tres actes) y «Il tenore Franchesco» (dos actes), a dos quarts de nou.

Demà, funció de broma; «Quinze passes y a pistola», «Il tenore Franchesco» y «Els porucs».

Dijous, tarde, «La malvasia de Sitges», «La tasa de cafè». Nit, «La mitja taronja».

En assaig, «L'hereu Escampa» (tres actes, Rusiñol).

Despatx a comptaduria.

TEATRE CATALÁ (Romea).—Divendres, segona sessió del Teatre Intim; «La llantia del odi» (tragedia den Gabriel D'Annunzio) traducció den S. Vilaregut, decorat den Brunet.

Despatx a Comptaduria.

TEATRE TÍVOLI.—Pera donar lloc a montar el decorat y l'instalació elèctrica pera el gran espectacle «Barcelona es bona si la bossa sona», se suspenen les funcions a diari fins el dia de la estrena que s'efectuarà del 17 al 20 del mes corrent.

Diumenge, per la Companyia den Marcel R. Rosal, tarde, a les tres, se posarà en escena l'òpera «Marina»; a les cinc, la popular sarsuela «Los magyares». Nit, a dos quarts de deu, «La tempestad».—Preus económics.

TEATRE ELDORADO (Teatre de Catalunya).—Gran Companyia còmica Balaguer-Larra.—Avui, a tres quarts de nou, la joguina «Entre doctores» y estrena de la comedia satírica en quatre actes, original den Robert Bracco «Se acabó el amor», versió castellana den Carles Costa.

Demà, dia de Moda; «Entre doctores» y segona representació de «Se acabó el amor».

Se despatxa a Comptaduria.

TEATRE ELDORADO (Teatre de Catalunya).—Demà, tarde, a les tres en punt, gran festival a benefici de la Associació benèfica de artistes dramàtics y lírics espanyols. Programa: «Un cop d'estat», per la Companyia del teatre Principal; «La patria chica», per la Companyia del teatre Gran-Via; «La ma de mico», per la Companyia del teatre Romea; concert, romanza de «La traviata», pel notable barìton Fèlix Reveglio y «I vespri siciliane» (Bolero), per l'eminent diva Josefina Huguet, y «La rebotica», per la Companyia d'aquest teatre.—Preus de costum.

Se despatxa a Comptaduria.

TEATRE NOU.—Companyia còmic lírica de primer orde.—Avui, tarde, a les quatre, secció senzilla: «Bohemios», per la senyoreta Macias y el senyor Monté; a les cinc, doble: «La alegre trompeteria», «Los falsos dioses» y Cine Vincens. Nit, a les nou, especial: «Los falsos dioses», debut del excelent barìton Joan Ibáñez ab la sarsuela «Carceleras», Cine Vincens y «El niño de San Antonio», èxit.

Demà, benefici y despedida del barìton Joan Robles.

Dijous, benefici y despedida de la notable Aurelia Morelli.

Divendres, debut de la primera tiple Victoria Argota.

TEATRE APOLO.—Companyia dramàtica dirigida pel primer actor don Frederic G. Parreño.—Avui, a tres quarts de nou en punt, «El ratoncito Pérez» (un acte) y «La hechicera» (La sarcière), drama de fama universal en cinc actes den Victorià Sardou, exitàs.

Demà, escullida funció.

SALA MERCÉ.—Grandiós èxit de les interessantíssimes pel·lícoles
«Episodis de guerra»
«Buscant ous d'aucells marins» única a Espanya,
«Els danys del vici»
pel·lícola emocionant, y altres estrenes. Exit del

GRAN PESSEBRE

TEATRE PABELLÓ SORIANO.—Exit grandiós de la troupe Bracco; ovacions continues a tots la notable Companyia de Varietés.

Avui, gran debut de M. Pinder, ab sos quatre elefants acròbats, comediants y musicals.

INFORMACIONS

Telegràfiques y telefòniques

Madrid, 5, 10 matí

La "Gaceta„

Publica:

Reial orde nomenant a don Carles González Entrerríos oficial tercer de la Secretaría d'Instrucció pública.

Reial orde disposant que's publiqui la llista d'aspirants admesos per la Junta a que's contreu l'article sisè del reial decret de 9 de setembre últim, pera pendre part en els examens convocats per reial orde de 26 d'octubre pera proveir les vacants d'aspirants a guardes del cos de seguretat.

El viatge de M. Pichon

SAN SEBASTIAN.—En el sud exprés passà en direcció a Madrid el ministre de Negocis Extrangers de Fransa, M. Pichon, acompanyat de la seva senyora y del seu secretari senyor Villete.

En el mateix tren hi van alguns periodistes parisencs.

A l'estació complimentaren a M. Pichon el governador civil y el secretari d'aquest Govern.

Una vaga

S'ha rebut en el ministeri de la Governació la nova d'haverse declarat en vaga els caixoners y aserradors de la Corunya.

Nous bitllets de Banc

Dintre de poc rebrà'l Banc d'Espanya una serie de bitllets nous que s'estan acabant ja a Anglaterra.

Aquesta nova serie comprèn totes les classes.

Els de 1,000 pessetes portaran estampada al darrera una vista del Palau reial de Madrid.

Els de 500 una vista de l'Alcazar de Segovia.

Els de 100 la Catedral de Sevilla.

Els de 50 una vista monumental de Burgos.

Y els de 25 altra del Pati dels Lleons de l'Alhambra de Granada.

Aquests bitllets no's posaran en circulació, per ara; el Banc els reservarà a la caixa fins que cregui oportú el moment de donarlos al públic.

Del descans dominical

BILBAO.—Han estat posats en llibertat dos taverners detinguts ahir.

Regna tranquilitat.

Per l'indult den Nakens

A Cádiz, Coruña y Xerès de la Frontera s'han celebrat mitings pera demanar la llibertat den Nakens.

Els consums a Oviedo

OVIEDO.—Els rematants sortints dels consums ab pretexte dels registres, que fan intermenables, impideixen les vendes dintre del casc de la població y priven així el lliure exercici del comers.

2 tarde

Bombes a Madrid (?)

Aquest matí han celebrat una extensa conferencia ab el ministre de la Governació, el comissari general de policia y el secretari del Govern civil, pera tractar assumptes relacionats ab la policia, ja que demà acaben les oposicions y han de ferse tot seguit els nomenaments.

Aquesta conferencia s'ha relacionat ab el rumor que ha circulat d'haverse trobat una bomba aquest matí, en les obres de la Mare de Déu d'Almudena; però fins aquest moment no hem pogut comprovar res que confirmi el rumor; deu esser alguna invenció dels que pretenen propagar l'alarma del terrorisme.

4'15 tarde

Poca cultura

Fa anys que s'havia desterrat de Madrid la costum d'esperar els reis Magos la nit del 5 de janer ab llaunes, botes de vi y altres eines.

Anit, una colecció de *golfos* y dònes de mal viure entraren a la Porta del Sol armant un soroll fenomenal y pretenent montar dues escales de mà pera depositar en un dels balcons de Governació una bota de vi.

La policia ho impedí, disolvent als esparracats.

Els morts del caciquisme

Ab el títol de «Federación Gremial Madrileña» s'ha constituit una societat en quals elements directius figuren alguns ex regidors, ab objecte de tenir representació, pera quan s'aprovi el projecte d'Administració local, en l'Ajuntament de Madrid com delegats dels elements corporatius.

Un dels elements organisadors de la Federació Gremial es l'ex regidor senyor Gàlvez Holguin.

Pel sufragi universal

Tots els periòdics publiquen llargues ressenyes telegràfiques del miting solidari de Tarragona.

6'15 tarde

Agraiment burocràtic

A Cartagena y el Ferrol es tal l'entusiasme que ha despertat la gestió del general Ferràndiz, que en els Ajuntaments d'amdues poblacions s'ha colocat el retrat del ministre de Marina.

9 nit

Els autobombos den Lerroux

SANTANDER.—A les dèu del matí comensà'l miting antisolidari baix la presidencia de l'escriptor Aureli de Piedra.

Parlà primer el director de *La Rebeldía*, de Barcelona, el qual saludà a Santander en nom dels radicals de Catalunya, censurant a la Solidaritat catalana y rebutjà l'acusació que's llensa als lerrouxistes de posar bombes, dient:—Nosaltres lluitem sempre a la llum del sol.

Després parlà'l senyor Velarde, advocat de Torrelavega, elogiant an en Lerroux, combatent la Solidaritat catalana y censurant a la minoria republicana, a la que acusà de complicitat ab els monàrquics.

Després parlà en Ricard Fuente, dient que's deu seguir an en Lerroux sense vacillar, no tement enlairar a un home, puix aquests sòn superiors a les idees, perquè les fan y les executen.

El senyor Lerroux comensà saludant a Santander y després dirigí censures al senyor Salmerón, per no haver fet la revolució.

Demanà al Directori que estudii ont està la culpabilitat.

Fa historia de la Solidaritat y diu que sols es un refugi de fracassats y que ha fet fracassar la revolució.

Se cebà en mi y jo us ofereixo mon dolor de vèurem calumniat per qui abans m'adulava.

Afirma que no tornarà a sotmetres a cap disciplina. No soc advocat pera fer del Parlament escambell del meu bufet, ni catedràtic que tracti de millorar la meva càtedra.

Jo vaig fer més a Barcelona que tots ells en sos districtes y sols a Catalunya se preparava la revolució, gracies a mi.

Defensa l'autonomia de les regions.

Diu que la conducta de la minoria republicana es indigna y vergonyosa.

Jo no faig altra cosa que aixecar bandera y qui vulgui seguirme que'm segueixi.

Diu que en els mitings que's celebraran pròximament exposarà'l programa d'acció y acaba anunciant la propera llibertat den Nakens.

A l'acte hi varen assistir unes mil persones.

Regnà orde.

Per l'indult den Nakens

CÀDIZ.—S'ha celebrat un miting a favor de l'indult den Nakens, Mata y Ibarra.

La concorrencia molt nombrosa, estant representades totes les societats obreres, joventut lliurepensadora y radical y centres republicans.

Presidí Manuel Rendon, de l'Agrupació obrera, parlant aquest, Diego Gòmez del Valle, Lluís Alvarez Moreto, Lluís Gonzàlez Campos y el professor Josep Riosecó, que atacaren a la minoria republicana del Congrés per sa passivitat en lo relatiu a l'indult den Nakens.

Un "globe-trotter„

SANLÚCAR DE BARRAMEDA.—Se troba aquí el doctor grec George Giske, intrèpit excursionista que fa la volta al món a peu.

Aspira al premi de 200,000 pessetes ofertes per la Societat Geogràfica de Petersburg.

Fa onze anys que camina y sols li falta recórrer Portugal y Anglaterra.

Ha exibit nombrosos albums ab milers de firmes y ha contat infinitat de penalitats de son viatge.

En l'àlbum han firmat l'arcalde y els presidents dels casinos.

Les vagues de Vigo

VIGO.—Continúa la vaga de lleters, carreters y carregadors.

L'assumpte presenta mal caràcter.

Sovintegen les reunions sense cap resultat.

Els vaguistes sols transigeixen en el cas de que l'Ajuntament suprimeixi el recàrrec de l'arbitri sobre'ls carros de transport.

7, de 1 a 3 matinada

El descans dominical

Han estat penyorats tots els taverners que's negaren ahir a complir l'orde del senyor La Cierva, de tancar durant els diumenges de Pasqua, a les vuit de la nit.

Maura y La Cierva

El ministre de la Governació ha estat aquesta tarde, a darrera hora, al domicili del senyor Maura, ab el quál conferencià llarga estona.

Li ha donat compte de les darreres noves rebudes de Barcelona.

La propaganda den Calzada

GIJON.—El senyor Calzada retornarà a Madrid a darrers de janer.

Al passar per la Cort visitarà a Gijon.

Els federals unionistes l'obsequiaran ab un banquet y celebraran un miting de propaganda.

Pont dificultós

MIRANDA.—En el pont del ferrocarril entre Castejon y Bilbao sobre l'Ebre'ls enginyers han presenciat proves de resistencia.

Els trens passaren a poc a poc y en vista de que'ls enginyers han observat que'l material cedia alguns milímetres en la part de doble via serà renovat tot l'armassó de ferro, en qual operació se tardarà molt temps.

Arribada de M. Pichon

A dos quarts de tres ha arribat M. Pichon.

A l'estació l'esperaven el ministre de Estat y l'embaixador francès, el president de la Cambra de Comers francesa y altres elements oficials y nombrosos representants de la colonia francesa.

El senyor Allendesalazar entregà un ram de flors a madame Pichon.

Els viatgers, després de saludar a les persones que'ls esperaven, se traslladaren a l'embaixada francesa, ont s'hostatgen.

A l'estació se posaren a les ordes del ministre francès, el capità d'artilleria Corpas y el diplomàtic Salazar.

L'arribada del ministre francès es l'actualitat política.

Tots els comentaris giren al voltant de l'alcans que poden tenir les entrevistes de M. Pichon y el Govern espanyol.

Adquireix major importancia l'assumpte y no deixa de produir certa inquietut aquestes conferencies per lo menys respecte de Tetuan.

Les conferencies que M. Pichon celebri ab els senyors Maura y Allendesalazar seran com Consells de ministres franco-espanyols y tindran tota la trascendencia que tindrien unes deliberacions dels dos Governs reunits sota un mateix sostre.

Quan estigué a París el rei Alfons XIII ab son ministre d'Estat, se decidí que anirien a Madrid no sols el president de la República, sinó'l del Consell M. Clemenceau y els ministres Pichon y Picquart.

De tots el primer ha estat el ministre de Negocis Extrangers y el seu viatge es oficial.

L'actitut de Fransa al Marroc ha cambiat d'una manera decissiva y aquest factor es el que més fonda preocupació produeix entre'ls politic espanyols que presten atenció al problema del Marroc.

D'algun temps, molt poc, an aquesta part, Fransa, ab el beneplàcit d'Espanya y, sens dubte, ab la tolerancia de les demés nacions, se mou al Marroc ab singular desembràs.

Es indiscutible que'l Govern francès obra impulsat per l'opinió de son país y que fins no va tant lleuger com voldria ella, però ab tot y apoiarse en l'opinió no s'atreviria a tant si no comptés o esperés comptar ab l'assentiment de les demés potencies.

A Argelia no's concreta a castigar ab les armes als beni-snasens, sinó que cobra penyores, ocupa terrenys del soldà y alsa la seva bandera cerimoniosament com empresa definitiva en llocs vedats.

A Casa-Blanca ocorreixen també coses inexplicables.

Quan tot semblava estar tranquillisat, en Drude s'ha apoderat de l'alcassaba de Mediuna, clau del camí de Rabat.

En aquest moment en que Fransa sembla àrbitra del Marroc, arriba M. Pichon a Madrid a tractar de coses que no han pogut discutir els Governs per medi dels seus embaixadors y que segurament afecten de manera decissiva a la política internacional d'Espanya.

S'ha de tenir en compte que la bateria que fa temps prepara'l Govern espanyol es treball en el qual el ministre de la Guerra no para d'ocuparse ab empenyo.

Recullim totes aquestes impressions, que sòn, com diem, el comentari que's fa en els círcols polítics a l'arribada del ministre francès.

M. Pichon ha retornat, a les quatre, al ministre d'Estat la visita que aquest li havia fet anteriorment a l'embaixada, anant immediatament a visitar al president del Consell.

Després anirà, acompanyat de Mme. Pichon, al tè que essent dilluns dona la senyora d'Allendesalazar.

A la nit hi haurà un sopar íntim a la embaixada.

Demà, dimars, a les dotze, serà rebut pel rei en Audiencia.

A la tarde visitarà'ls Museus y a la nit hi haurà un sopar a Palau, al qual assistiran el personal de l'embaixada francesa y el seguici espanyol.

Després assistiran a la funció del teatre Reial, ocupant els palcs dels ministres.

Dimecres hi haurà un dinar a casa del ministre d'Estat, a la que seguirà una petita recepció.

Dijous, probablement, dinar a l'embaixada francesa, seguit també de recepció.

Divendres sortirà cap a Andalusia.

—Demà visitarà l'Armeria, el Museu de Pintures y l'Hospital, Alberg y Colegi francesos.

—Es probable que abans de sortir M. Pichon, el dia 10, cap a Andalusia, se celebri un banquet en son honor a l'embaixada d'Anglaterra.

—Al sortir avui M. Pichon de la casa del senyor Maura, fou interrogat pels periodistes y se mostrà molt reservat.

Se li preguntà si havien parlat del Marroc, a lo qual va dir:

«D'això tenim molt que parlar.»

—El banquet de demà a Palau serà de quaranta coberts.

—En la funció que's celebrarà demà a la nit en el teatre Reial, M. y Mme. Pichon, l'embaixador de Fransa M. Revoil y la seva senyora, ocuparan el palc del Govern, trencantse la costum de que a dit palc no hi vagin dames, fent aquesta excepció a favor de les senyores del ministre de Negocis Extrangers y de l'embaixador de Fransa.

—Demà, a les sis de la tarde, rebrà M. Pichon en l'embaixada a la colonia francesa.

Crisi d'una Diputació

ALMERIA.—Malgrat esser avui dia 6 continúa sense constituirse la Diputació provincial.

Ningú sab qui es l'ordenador de pagaments, ni quins senyors formen la Comissió provincial, ni qui resol els assumptes administratius, ni qui cobra'l contingent y paga'ls serveis.

Tot està abandonat.

Els establiments benèfics dintre de poc no tindran ni qui els fil lo més perentori, puix els proveidors no voldran donàrloshi baix sols paraula.

Enterro d'un benefactor

CÀDIZ.—S'ha verificat l'enterro del filàntrop senyor Moreno Mora.

Ha estat una solemne manifestació de dol, assistinthi tots els veïns, autoritats y comissions dels pobles.

S'han rebut telegrames de pèsam de Palau.

Concurs de sport

PALMA.—Ha circulat la nova de que haventse sospès el circuit 7, importants elements de Fransa's proposen organisar una altra carrera.

La reial societat «La Veda» se troba disposada acooperar a la realisació d'aquest propòsit.

Els taverners de Bilbao

BILBAO.—El dimecres tornaran a reunirse'ls taverners pera tractar dels successos d'ahir.

Se proposen, de repetirse que en els pobles de Sestao y altres de més 10 mil ànimes continuin, com ahir, les tavernes obertes, dirigirse allà y obligar el tancament.

El governador y l'arcalde estan resolts a que's compleixin les ordes governatives.

El general Linares

El general Linares ha conferenciat avui ab el ministre de la Guerra.

Se proposa sortir cap a Barcelona'l dia 11 del corrent, pera tornar a ferse càrrec de la Capitania general.

"Els Reis„ y els soldats

El tinent coronel del batalló de cassadors de Madrid, senyor Paez Jaramillo, acompanyat dels oficials, ha repartit als soldats petaques, pipes, paquetilles, etc.

El repartiment se va fer a les dotze de la nit, recorrent personalment els dormitoris y despertant als soldats pera ferlshi entrega dels suposats regals dels Reis.

Al Círcol Mercantil y a la redacció de *A B C* s'ha fet repartiment de joguines als nens pobres.

El Círcol de Belles Arts les ha enviat pera'ls nens de l'Assil de Santa Cristina.

Indult regatejat

L'indult den Nakens, que ab fonament s'esperava fos firmat avui, s'assegura que se concedirà'l dia 23, sant del rei.

Persona que té motius pera estar ben enterada, afirma que se li aplicaran els beneficis de la nova llei de Condemna condicional.

Eleccions parcials

Demà portarà'l senyor Maura a la firma del rei diferents decrets convocant eleccions parcials d'un diputat pels districtes de Ronda, Carballino, Torrijos, Alcàzar de San Juan y Joja.

Consell de ministres

El dimecres se celebrarà Consell preparatori del del dijous a Palau.

Disposicions sobre pesca

Pel ministeri de Foment s'ha disposat que'ls capitans o patrons de naus de vapor que pensin dedicarse a la pesca a la costa de Rio de Oro y Canaries, y que tinguin de tornar als nostres ports ab la pesca feta, deuran posarho en coneixement de l'administrador de la Duana ab la necessaria anticipació, per medi d'una instancia en la que expressin la classe de pesca a que'l vapor s'ha dedicat y la relació dels articles y aparells que la nau porta.

Temporals a Mallorca

PALMA.—Continúa'l temporal impedint la regularitat de comunicacions entre la illa y Barcelona.

Les dressanes de Cartagena

CARTAGENA.—Ha causat bon efecte a la mestransa de les dressanes la nova del propòsit que s'atribueix al general Ferràndiz de construir aquí dos canoners abans de contractar ab l'industria particular les construccions navals.

Desanimació política

Als círcols polítics s'ha notat avui gran desanimació, puix per esser dia de festa apenes si ha assistit ningú als punts de reunió.

Els militars al Palau

Aquesta nit s'ha verificat a Palau, ab la solemnitat d'etiqueta, el banquet militar de costum el dia de Reis, y primer d'una serie de banquets militars que projecta'l rei.

Hi assistiren la familia real, el ministre de la Guerra, les autoritats militars, els quefes del cos de la guarnició y els del Palau.

Durant el banquet ha tocat la banda de alabarders.

El menú ha estat esplèndit.

A la recepció militar celebrada avui al Palau, que ha estat extraordinariament concorreguda, hi ha assistit el quefe dels somatents de Catalunya, que ha estat presentat personalment al rei.

La dinamita a Barcelona

Sobre unes dimissions

Segueixen els periòdics ocupantse de la dimissió del general Linares y la del senyor Ossorio y Gallardo.

La del governador, segons totes les referencies, s'ha retirat, mercès a les gestions del fill den Maura, que ha ofert al senyor Ossorio una futura recompensa adequada a la magnitut del sacrifici.

En cambi, al general Linares encara no se li ha tret l'amarguntor de boca que li va produir la visita del general Weyler a Palau.

L'aventura del Marroc

DE MADRID

Movilisació de tropes

Avui ha circulat per Madrid el rumor de que, a conseqüencia de l'agitació que hi ha a Tetuan, seran mobilisades algunes tropes de la Península.

Lo que hi ha sobre aquest extrem, es que si tingués d'anar a Algeciras la brigada del camp de Gibraltar, pera disposarse a sortir cap al Marroc, cosa que per ara no ocorrerà, la divisió reforsada del general Orozco ocuparia'l camp de Gibraltar, en substitució de les forses que hi ha actualment.

No falta qui diu que en aquella entrevista se parlà de la provissió de les capitanies generals.

La pacificació de Catalunya, digué algú, justificaria plenament el tercer entorxat; sols que en Maura no's presta a proporcionar ocasió de semblant lluïment ni al general Weyler ni a cap altre general que no estigui completament compenetrat ab ell.

Tropes a l'Africa

El general Martitegui, quefe de l'Estat Major Central de l'exèrcit estigué aquesta tarde conferenciant ab el senyor Maura a casa d'aquest.

Encara que amdós guardaren absoluta reserva es segur que tractaren de la probablement propera eventualitat d'enviar tropes al Marroc, o al menos reforsar considerablement les guarnicions de Melilla y Ceuta en previsió de les revoltes que ocasionarà l'implantació de la policia.

DE MÀLAGA

Ex ministre al Marroc

De pas cap al Marroc, ha arribat an aquesta ciutat l'ex ministre Villanueva, a qui esperaven nombrosos amics, particulars y polítics.

Aquesta mateixa tarde ha marxat cap a Melilla y desde allí se dirigirà a altres punts del Nord d'Africa.

DE CÀDIZ

Gasset a Tanger

Ha marxat en el vapor «Piélago» en Rafel Gasset que va a Tanger, d'ont tornarà dintre de tres dies.

DE TANGER

Arribada del general D'Amade

El general Amade arribà ahir al matí a Casa-Blanca, prenent immediatament possessió del manament de les forses franceses.

Rumor desmentit

Se desmenteix oficialment que existeixi entre la població indígena de Tetuan cap malevolensa contra la policia.

S'ha practicat l'autopsia a l'espanyol assassinat.

Se segueix la pista als autors del crim.

Espanyol degollat

A dèu milles de Tánger s'ha trobat un espanyol degollat.

INFORMACIÓ DE L'EXTRANGER

París, 6

Portugal

No hi ha corona

LISBOA.—El viatge que'l maig d'aquest any ha de realisar al Brasil el rei don Carles se troba acordat desde igual data de l'any anterior.

El senyor Candelo Lampreia, ministre de Portugal al Brasil, que's troba a Lisboa, sortirà a darrers de janer cap a Riu Janer, essent portador d'una carta autògrafa de don Carles pera'l president de la República brasilenya, en la que aquell confirma'l seu propòsit d'efectuar dit viatge.

No passa d'esser una fantasia la nova de que'ls brasilenys tracten d'oferir al monarca lusità una valiosa corona d'or com a record de la seva visita.

Xile

La vaga d'Iquique

IQUIQUE.—En una batussa tinguda entre els treballadors d'unes mines declarats en vaga y les tropes resultaren 400 morts y 600 ferits.

Les metralladores de la marina feren una verdadera carniceria entre'ls vaguistes.

Continúa la vaga.

S'ha presentat una demanda contra'l ministre de l'Interior y les autoritats d'Iquique.

Estats Units

Els suicidis a Nova York

NOVA YORK.—El nombre de suicidis haguts en els Estats Units durant l'any 1907 s'eleva a la soma de 10,782.

Japó

Indiferencia japonesa

TOKIO.—Els periòdics japonesos no se ocupen del viatge de l'esquadra americana.

Tampoc fan cap comentari sobre'ls successos de Vancouver, ont els habitants demanen que'ls japonesos siguin desarmats.

Canadá

Contra'ls nipons

VANCOUVER.—Els habitants han demanat que siguin desarmats uns tres cents japonesos que han arribat després dels darrers successos.

S'espera l'arribada de 1,000 procedents d'Hawai.

Alemanya

Retirada den Bülow

BERLIN.—El *Tageblat* anuncia que'l príncep Bülow fa preparatius pera retirarse de la vida política.

Se troba disgustat pels assumptes del Marroc, Harden, polonesos y colonials.

Té por de que fracassi el bloc y busca ocasió que disculpi sa retirada.

Anirà a viure a Roma, ont ab tota pressa fa acabar els treballs en la quinta que posseeix.

Bèlgica

Funerals de M. Trooz

BRUSELES.—Ab gran ceremonial s'han celebrat els funerals del president M. Trooz.

El fèretre carregat de flors y corones està exposat en el saló del palau de la nació.

Després s'han traslladat a la Catedral ont el cardenal a presencia del món oficial, presidit pel princep hereder, ha pronunciat l'absolució, dirigintse'l seguici a l'estació del Nort ont un tren especial ha conduit el cadavre a Louvan.

Les tropes han rendit honors.

S'han disparat les salves d'ordenansa.

Gran gentada y molt fred.

Moviment autonomista

Centre Autonomista Català de Sant Gervasi. — Es aquesta important entitat s'hi celebrà ahir a la tarde una simpàtica festa: l'entrega de la bandera que alguns benemèrits ciutadans regalen al Centre.

L'esplèndit local ont té'l seu domicili la Societat, aparegué artísticament adornat, y a mitja tarde's vegé ple de concorrencia, entre la qual hi abundaven extraordinariament bellas senyoretes, moltes de les quals llufen sobre sos pits llassos de les quatre barres. La sala d'actes ont tingué lloc la festa feia goig de veure, ab l'aspecte brillant que li donaven l'enllumenació, la disposició de plantes y banderes catalanes, y el bé de Déu de noies y joventut que assistiren a l'acte.

Cap a les cinc, el president del Centre, don Joaquim Rita, donà per obert l'acte, cedint la paraula al secretari de la Comissió executiva de la bandera, senyor Ayné Vàzquez, qui llegí una llarga Memoria explicativa dels treballs y gestions realisades pera confeccionar l'ensenya de la Societat. Acabada la lectura, se feu l'entrega de la bandera, que es artística y de molt bon efecte, dibuixada per un distingit artista y brodada per les senyores donya Maria Abella de Gurí y donya Mercè Serra. El públic esclatà en un llarg aplaudiment al fersе voleiar el drap de les nostres quatre barres desde l'escenari.

Seguidament l'Orfeó Gracienc, dirigit pel seu mestre senyor Balsells, cantà l'himne escrit expressament pera la bandera del Centre Autonomista pel mestre don Joan Maragall y posat en música forsa apropriada pel mateix senyor Balsells. Diu así:

Jo so la flor d'aquella Primavera
que als pobles fa reviure y reverdir,
jo tinc tota la sava de la terra,
tota la llum del cel reflecta en mi.
Els meus colors són vius, la meva flaire
es la sentor de patria y llibertat:
Forta'm desplego retronant en l'aire,
gala en la pau y furia en el combat.
Porteume alta y aixequeume dreta,
al damunt vostre y marxant sempre avant,
y al vostre cor teniume ben estreta,
que'l vent es fort y Catalunya es gran.

El públic aplaudí sorollosament el cant, obligantlo a repetir.

Després feu ús de la paraula'l senyor Maynés, en representació del Centre Nacionalista Republicà.

Comensà adherintse entusiàsticament a la festa que s'estava celebrant, en nom propri y en nom de l'entitat que representava, la qual —digué—jamai pot deixar de cooperar en aquelles obres que tenen per fi enlairar el nom de la patria. Historiejà breument el nacionalisme y acabà explicant lo que simbolisava la bandera, la qual, glosant lo que digué en un miting don Jaume Carner, hem de posar els catalans ben alta, ben sola y ben dreta.

Immediatament llegí una poesia de l'Ayné Rabell el soci don Jordi Torrents, donantse després la paraula al representant de la Lliga Regionalista en aquella festa, don Pere Muntanyola. Feu aquest en un breu parlament un himne apassionat a la nostra ensenya, resseguint les principals gestes realisades pels catalans, portant davant la senyera barrada.

Don Florenci Cornet llegí seguidament una poesia original, titulada «Nostra Senyera», usant de la paraula a continuació'l president de l'Unió Catalanista, doctor Martí y Julià.

El parlament d'aquest anà encaminat a aconsellar als pares que inculquin als seus fills l'amor y la veneració a la bandera catalana, símbol avui de la lluita que estem sostenint y penyora de la victoria que hem de obtenir en el demà.

A continuació llegí una altra poesia'l soci don Josep Carrion, després de la qual el vis president del Centre Autonomista senyor Cortada, pronuncià un correcte discurs de gracies pera tots els que han contribuit a la celebració de la festa.

Así les poesies com els discursos foren aplaudits ab entusiasme.

Com a fi de la primera part de l'acte se cantà «Els Segadors», que la concorrencia escoltà a peu dret.

Després d'alguns minuts de descans s'executaren les següents sardanes que'ls joves ballaren ab delit:

«Per tu ploro», Pep Ventura; «La pubilla empordanesa, Josep Serra (Perelada); «Triomfant», estrena, Josep M.ª Serra de Martínez; «La reina de les flors», Josep Serra (Perelada).

L'agradosa festa durà fins ben entrat el vespre.

Mercats de Catalunya

TÁRREGA

30 desembre

Blat blanc, a 16'50 quartera; id. roig, de 16'50; a 17'00 la quartera; Blat de moro, de 12'00 a 12'50; id.; faves, a 12'00 id.; ordi, a 6'75 id.; vina del país, de 12'00 a 13'00 la carga y els d'Aragó de 22'00 a 24'00; alcohols, a 1'50 litre; misteles, a 43'00 la carga; aiguardents, de 6'50 a 13 arroba; atmetlles, a 00'00 quartera; mongetes, a 00'00 id., classe bona y a 00'00 la següenta; patates, a 0'00 pessetes arroba.

MANRESA

2 janer

Blat, de 15'00 a 15'50 la quartera; mestall, de 12'00 a 12'50; ordi, de 8'75 a 9'00; civada, de 7'00 a 7'50; blat de moro, de 12'00 a 13'00; mongetes: Mallorca, de 42'50 a 44'00; Valencia, de 42'00 a 43'50; Hamburg, de 39'00 a 41'00; Prat nova, de 00'00 a 00'00; faves, de 12'00 a 12'25; favons, de 12'50 a 00'00; bessas, de 13'00 a 13'50; cigrons, de 25'00 a 31'00; mill, de 13'00 a 13'50; panís, de 22'00 a 23'50; patates: bolado, de 0'00 a 0'00 6 arrobes; grogues, de 4'50 a 4'75; blanques, de 4'00 a 4'50; llevor, de 0'00 a 0'00; alls, de 5'50 a 8'50 12 forcs; garrofes, de 6'75 a 7'25 quintà; erp de la Segarra, de 00'00 a 12'50 quartera; gallines, de 6'50 a 14'00 parell; pollastres, de 3'50 a 7,50; conills, 2'25 a 4'2g; ous, de 1'50 a 1'50 dotzena; olis fins, de 160'00 a 000'00 120 litres; olis corrents, de 000'00 a 155'00; vi clar, de 13'00 a 14'50; negre, de 10'00 a 11'50; vinagre, de 14'00 a 15'00; alcohols, de 00'00 a 00'00; bestiar porquí, de 2'10 a 2'15 la carnicera; sauvó coco primera, de 33'00 a 00'00 quintá; de segona, de 29'00 a 00'00; extra, de 31'00 a 00'00 quintá.

GIRONA

4 janer

Blat, de 27'50 a 28'75 els 100 kilograms; Mestall, de 00'00 a 16'50; ordi, de 19'00 a 20'00; civada, de 19'00 a 20'00; blat de moro, de 19'00 a 21'00; fasol, de 00'00 a 00'00; faves, de 25'50 a 26'50; pèsols, de 00'00 a 00'00; cigrons, de 50'00 a 86'00; ous, de 00'00 a 1'40 dotzena; arròs, de 45'00 a 57'00 els 100 kilograms; garrofes, de 17'00 a 18'00; palla, de 7'00 a 0'00; patates, de 7'50 a 8'75; olis, de 110'00 a 143'00; vins, de 18'00 a 24'00; Formatges, de 2'00 a 2'50 el kilogram.

Bestiar: vaques, 300'00 a 400'00; bous, 400'00 a 500'00; porcs, 155'00 a 200'00; xais, 12'00 a 22'00.

Moviment de Bors

6 de janer 1908.

CAMBIS SOBRE LONDRE

Valparaiso..	0[10	1[1	Transf.ª tel.	1[3	15[
Riu Janer...	00	0[00	Bombay 3 m.	1[4	11[
H-Kong, 4m.	0[10	3[4	Transf.ª tel.	1[3	15[
H-Kong, tr.ª	0[0	0[0	Shangai 4 m.	0[0	0[
Iokohama..	2[1	1[16	Transferen.ª	2[4	0[
Sing. y Pen.	1[8	1[16	Buen. Aires.	127	00
Calcut. 6 m.	1[4	13[32			

Imprempta Domènech, Ample núm. 7

FERROCARRILS DE CATALUNYA

HORARI DE JANER

Línia de Vilanova, Sant Vicens, Reus, Saragossa y Madrid

HORES

urten de	Barcelona	5'20	8'17*	9'30	12'50	15'46	19'46*	18'26	20'01	
» de	Passeig de Gracia	5'33	8'28	9'42	13'03	15'59	19'57	18'39	20'14	
Arriben a	Vilanova	7'01	(1)	10'59	14'27	17'40	»	19'46	21'35	
» a	Sant Vicens	7'41	9'43	11'36	15'01	18'21	21'09	20'10	22'13	
Surten de	Sant Vicens	7'54	9'45	11'40	15'05	18'27	21'10		22'19	
Arriben a	Reus	9'20	10'36	12'56	16'28	20'00	22'01			
» a	Mora		11'50	15'03		22'16	23'15			
» a	Saragossa		15'50	20'35		6'25	3'16			
» a	Madrid		23'35	7'45		21'20	11'00			8'30
Surten de	Madrid					18'00	7'00	19'45		
» de	Saragossa					1'45	21'37	6'45		16'00
» de	Mora					5'44	6'03	12'25		20'07
» de	Reus			4'37		7'02	8'37	14'19		21'22
Arriben a	Sant Vicens		5'52	5'57	8'30	7'51	10'19	15'30	20'20	22'16
Surten de	Sant Vicens	5'13	6'00	6'07	8'40	7'52	10'45	15'38	20'28	22'17
» de	Vilanova	5'45	6'38	»	9'24	»	11'29	16'13	21'08	(1)
Arriben a	Passeig de Gracia	7'03	8'07	9'21	11'10	9'01	13'20	17'31	22'37	23'25
» a	Barcelona	7'16	8'20	9'34	11'23	9'12	13'35	17'44	22'50	23'30

nia de Valls y Picamoixons

Surten de	Barcelona	5'08	12'35	17'47	Surten de	Picamoixons		9'20	17'26
» de	Passeig de Gracia	5'20	12'48	18'00	»	Valls	4'25	9'45	17'53
Arriben a	Sant Vicens	7'48	15'03	20'16	Arriben a	Sant Vicens	5'11	10'32	18'55
Surten de	Sant Vicens	7'54	15'38	20'22	Surten de	Sant Vicens	5'19	10'35	19'04
Arriben a	Valls	8'55	16'45	21'30	Arriben a	Passeig de Gracia	7'55	13'03	21'47
» a	Picamoixons	8'05	16'57	21'40	»	Barcelona	8'08	13'15	22'07

Línia de Martorell, Sant Vicens, Tarragona y Valencia

Surten de	Barcelona	5'08	5'20	8'40*	9'00	12'35	15'10	17'47	20'01	
» a	Passeig de Gracia	5'20	5'33	8'53	9'13	12'48	15'21	18'00	20'14	
Arriben a	Martorell	6'15	»	(1)	9'59	13'29	Ràp. París	18'40	»	
» a	Sant Vicens	7'48	7'41	10'12	11'37	15'03		20'16	22'13	
Surten de	Sant Vicens	7'54	7'53	10'13	11'52			20'22	22'19	
Arriben a	Tarragona		8'35	10'42	12'16		16'58		23'00	
» a	Tortosa		11'31	12'32			18'53		1'44	
» a	Ulldecona		13'14	17'11			19'43		3'02	
» a	Valencia		20'22				23'35		8'30	
Surten de	Valencia		19'50				7'00		9'10*	7'20
» de	Ulldecona		0'59						18'03	14'40
» de	Tortosa		1'58				11'35		14'11	15'45
» de	Tarragona		5'10		7'34		13'25	14'51	16'25	19'36
Arriben a	Sant Vicens	5'11	5'32	5'57	8'30	10'32	Ràp. París	15'27	16'57	20'20
Surten de	Sant Vicens	5'19	6'00	6'04	8'40	10'35		15'35	16'58	19'04	20'28
» de	Martorell	7'08	»	8'08	»	12'08		17'13	(1)	20'45	»
Arriben a	Passeig de Gracia	7'55	8'07	9'21	11'10	13'03	14'50	17'58	18'10	21'47	22'37
» a	Barcelona	8'08	8'20	9'34	11'23	13'15	15'10	18'10	18'22	22'00	22'50

Sortides pera Molins de Rei
Barcelona (estació): 4'47, 5'08, 7'28, 9 y 11
Baixador: 5, 5'29, 6'40, 7'41, 8'45, 9'13, 10'20, 11'13, 12'15, 12'55, 14'50, 16'10, 17'15, 18'30, 19'38 y 20'30

Sortides pera Martorell
Barcelona (estació): 5'08, 7'28, 9, 12'35 y 17'47
Baixador: 5'20, 7'41, 9'13, 12'15, 12'48, 14'50, 17'15, 18 y 20'30

Sortides de Martorell pera Barcelona
6'16, 7'08, 8'08, 9'42, 12'08, 13'41, 16'06, 17'13, 18'26 y 20'15

Sortides de Molins de Rei pera Barcelona
4'51, 6'36, 7'30, 7'51, 8'31, 9'31, 10'11, 11'21, 12'06, 12'29, 14'01, 15'20, 16'26, 17'34, 17'41, 18-49, 19'40, 20'24 y 21'05

Línia de Martorell a Igualada

Surten de	Martorell	6'00	8'55	13'50	19'20						
Arriben a	Igualada	8'12	10'51	15'50	21'17						
Surten de	Igualada	5'20	8'30	9'54	12'06	17'15					
Arriben a	Martorell	7'06	10'05	11'42	14'28	18'57					

* Exprès. — ! Correu. — (1) 2.ª y 3.ª

Línia de Granollers, Empalm, Girona, Figueres y França

HORES

Surten de	Barcelona	5'00	7'21	9'40*	12'13	13'30	15'30	17'15	18'46*	19'12		
Arriben a	Granollers	6'08	8'29	»	13'28	14'42	(1)	18'18	(3)	20'25		
» a	Empalm	7'35	9'45	11'11	15'02	16'09	Ràpid París	19'37	20'22			
Surten de	Empalm	7'42	9'46	11'12	15'10	16'17		19'40	20'23			
Arriben a	Girona	8'36	10'37	11'45	16'07	17'15		20'29	20'54			
» a	Flassà	9'14		12'07	16'44	18'14			21'15			
» a	Cerbère	11'44		13'22	19'19	20'59			22'30			
Surten de	Port-Bou		(3) 4'10		4'15		11'27	12'22	14'33	15'41*		
» de	Flassà		5'16		6'03		(3)	14'20	16'56	16'48		
» de	Girona		5'41	5'50	6'40	11'12		15'00	17'40	17'15		
Arriben a	Empalm		6'14	6'37	7'38	12'05		16'00	18'41	17'53		
Surten de	Empalm		6'19	6'40	7'44	12'08		16'10	18'53	17'56		
» de	Granollers	5'53	7'13	8'01	9'22	13'31		17'48	20'34	»		
Arriben a	Barcelona	6'44	7'53	8'57	10'30	14'26	14'55	18'55	21'39	19'26		

Línia de Mataró, Arenys, Blanes y Empalm

Surten de	Barcelona	4'15	8'30	10'00	12'05	13'10		16'00	18(4)	19'00	20'00
Arriben a	Mataró	5'19	9'07	10'52	12'56	14'10		16'51	18'37	19'51	20'51
» a	Arenys	5'48	9'26	11'14	13'17	14'35		17'15	18'57	20'10	21'11
» a	Blanes	6'44	10'09		14'05	15'24		18'02	19'42		
» a	Empalm	7'18	(4)	(5)		15'58		18'34	20'13		
Surten de	Empalm			6'17(4)	8'10					16'48	19'38
» de	Blanes			6'45	8'43		13'12	16'26		17'21	20'11
» de	Arenys	5'31	7'00	7'30	9'34	11'18	13'56	17'15		18'10	21'01
» de	Mataró	5'58	7'19	7'54	10'00	11'59	14'10	17'36		18'37	21'30
Arriben a	Barcelona	6'50	8'10	8'30	11'00	12'50	15'10	18'30		19'38	22'32

Trajecte de Badalona, Masnou y Mataró

Surten pera Mataró
4'15, 5'45, 7, 8, 8'30, 9'01, 10, 12'05, 12'45, 13'10, 15, 16, 17'30, 18, 19, 20 y 21

Surten pera Masnou
4'15, 5'45, 7, 8, 9'01, 10, 11'20, 12'05, 12'45, 13'10, 15, 16, 17, 17'30, 18'40, 19, 19'30 20 y 21

Surten pera Badalona y Mongat
4'15, 5'45, 6'30, 7, 7'30, 8, 9'01, 9'31, 10, 10'45, 11'20, 11'51, 12'05, 12'45, 13'10, 13'35, 14'35, 15, 15'20 16, 16'30, 17, 17'30, 18'10, 18'40, 19, 19'30, 20 y 21

Surten de Mataró pera Barcelona
4'40, 5'58, 6'55, 7'19, 7'54, 8'09, 9, 10, 11'15, 11'59, 13'55, 14'19, 16, 17'26, 18'37, 19'30 y 21'30

Surten de Masnou pera Barcelona
5'04, 6'23, 7'19, 7'44, 8'34, 9'24, 10'29, 11'39, 12'01, 12'24, 14'19, 14'44, 16'24, 17'33, 18'01, 19'06 19'34, 19'55, 20'23 y 21'59

Surten de Badalona pela Barcelona
5'15, 6'35, 7'05, 7'31, 7'55, 8'35, 8'45, 9'35, 10'15, 10'42, 11'21, 11'50, 12'12, 12'35, 13'10, 14'08, 14'30 14'55, 15'21, 15'55, 16'36, 17'05, 17'45, 18'45, 19'20, 19'45, 20'06, 20'45 y 22'14

Línia de Terrassa Manresa, Lleida y Saragossa

Surten de	Barcelona		5'50	8'13*	9'30	11'29	13'29	16'20		17'22	18'40	20'25	
Arriben a	Terrassa		7'20	9'15	10'53	12'44	14'57	17'22		18'41	19'51	21'47	
» a	Manresa		8'41	10'09	12'11		16'08	18'21			20'49		
» a	Lleida		12'50				20'24				0'28		
» a	Saragossa		19'37								5'33		
Surten de	Saragossa		20'33!									7'15	
» de	Lleida		1'51					7'05				13'40	
» de	Manresa		5'25	6'20		8'08		11'36		16'26*		18'21	
» de	Terrassa	5'48	6'30	7'24		9'26	12'03	12'59	14'08	17'28	19'07	19'47	
Arriben a	Barcelona	7'05	7'35	8'23		10'39	13'28	14'18	15'23	18'26	20'21	21'13	

* Exprés.—! Correu.—(1) Dilluns y divendres.—(2) Dijous y diumenges.—(3) 1.ª y 3.ª —(4) Directe a Mataró.—(5) Directe a Mataró.

Línia de la Garriga, Vic y Sant Joan de les Abadesses

HORES

Surten de	Barcelona	6'43		9'45	14'34	18'01					
Arriben a	La Garriga	8'10		11'14	16'19	19'47					
» a	Vic	9'16		12'15	17'29	20'53					
» a	Sant Joan	10'56			19'32						
Surten de	Sant Joan		5'		15						
» de	Vic	4	6'58	13'07	16'46						
» de	La Garriga	5'06	8'09	14'12	17'55						
Arriben a	Barcelona	6'48	9'43	16'38	19'22						

Línia de Mollet a Caldes de Montbuy

Surten de	Mollet	5'50	7'25	10'29	15'29	18'55					
Arriben a	Caldes	6'22	7'57	11'01	16'01	19'27					
Surten de	Caldes	4'54	5'14	8'09	13'53	17'54					
Arriben a	Mollet	5'26	5'46	9'10	14'34	18'26					

Línia de Cremallera de Monistrol a Montserrat

Surten de	Barcelona			8'13	13'29						
Arriben a	Montserrat			11'00	16'55						
Surten de	Montserrat		7'02		15'37						
Arriben a	Barcelona		10'39		18'26						

Línia de Tarragona, Reus a Lleida

Surten de	Tarragona	7'37	12'16	15'52	19'40	Surten de	Lleida		5'30	15'00	
Arriben a	Reus	8'11	12'53	16'47	20'19	» de	Picamoixons		9'07	17'26	
» a	Picamoixons	9'15		18'43	22'49	» de	Reus	7'30	10	18'08	
» a	Lleida	11'38			1'22	Arriben a	Tarragona	8'16	10'32	18'37	

Línia de Girona a Olot

Surten de	Girona			9'05	15'01	18					
Arriben a	S. F. de Pallarols			11'16	17'09	20'11					
» a	Olot (Diligencia)			14'15	20'10	22'30					
Surten de	Olot (Diligencia)			3'50	9	12					
» de	S. F. de Pallarols			5'36	11'46	14'40					
Arriben a	Girona			7'41	13'53	16'49					

Línia de Girona a Sant Feliu de Guixols

Surten de	Girona	7'05	9'10	15'35	17'50						
Arriben a	St. Feliu de Guixols	9'00	11'00	17'16	19'40						
Surten de	St. Feliu de Guixols	4'25	6'25	12'45	14'55						
Arriben a	Girona	6'16	8'18	14'36	16'48						

Línea de Flassá a Palamós

Surten de	Flassá	6'20	9'40	14'45	17'15						
Arriben a	Palamós	8'45	12'03	17'23	19'45						
Surten de	Palomós	3'15	5'30	11'35	13'55						
Arriben a	Flassá	5'36	7'52	14	16'20						

Línia de Manresa a Berga

Surten de	Manresa	5'10	9'12	11'30	14	16'40	18'25				
Arriben a	Sallent	6'16	10'12	12'23	15'04	17'40	19'21				
» a	Olvan	8'34	12'30	14'40	17'31	20	21'59				
» a	Guardiola-Bagá	10'02	14	16'10	19'05	21'30	23'45				
Surten de	Guardiola-Bagá	0'05	3'35	6'35	11'20	13'14	15'28				
» de	Olvan	1'52	4'48	8'04	12'49	14'41	17				
» de	Sallent	4'10	7'02	10'16	15'06	16'51	19'22				
Arriben a	Manresa	5'10	8'15	11'10	16	17'50	20'20				

TRENCATS (herniados) LLEGIU: Si voleu trobar alivi instantani y curació radical de vostres mals, useu els moderns braguers de l'especialista Torrent. No molesten ni fan bulte, quedant emmotllats com un guant; homes, dones y nens deuen usarlos. Contenció absoluta, curació prompta y comoditat immensa, s'obtenen ab tant meravellosos braguers. No compreu sense veure abans aquesta casa. Unió, 13, botiga. Casa Torrent.

SOCIEDAD FARMACÉUTICA ESPAÑOLA
Especialitats del Dr. Formiguera
Lombricido Formiguera
PREMIAT EN DIVERSES EXPOSICIONS
Medicament eficàs pera destruir, ràpidament, els cucs intestinals y fer desaparèixer tots els desordes que als mateixos són deguts, com: emmagriment, color pàlid, pudor de l'aliè, tos persistent, nàuseas, còlics, falta de gana, desmai, palpitacions, etc., etc.
Exigeixis en totes les especialitats del Dr. Formiguera, el nom de l'autor y el titol de "Sociedad Farmacéutica Española"
De venda a totes les bones farmacies, drogueries y dipòsits d'Específics d'Espanya
OFICINES.—Ronda de Sant Pere, número 4.—BARCELONA

Timbrófils!!!
6 coleccions de segells d'Europa (tots diferents), per 10 francs, ofertes per la casa Victor Robert, 83, rue Richelieu; París

França	Europa del Nord	Estat del Bàltic	Europa Central	Estats dels Balkans	Europa del Sur
75 valors de 1849, 1853, 1862, 1863, 1870-71, 1876, 1900, 1902, 1903, taxes, etc. 2'50	75 valors d'Anglaterra, Bèlgica, Holanda, representant més de 4 francs en catàleg. 1'75	50 valors de Dinamarca, Noruega, Russia, Suecia, catalogats a més de 4 francs 2'00	75 valors d'Alemanya, Austria, Baviera, Suissa, Hongria, Wurtemberg 1'25	60 valors de Bosnia, Bulgaria, Grecia, Rumania, Servia, Turquia, de preu 15 frs. 2'00	50 valors d'Espanya, Italia, Portugal, de un valor de 3 francs en catàleg 1'50

Demaneu el **Cataleg d'ocasions** (40 pàgines en octau), que s'ha publicat pera 1907 y que es enviat **gratis y franc** ab bonics segells oferts com a **prima gratuita.**

LA PERMANENT

4 duros y mitg

2 duros y mitg

Gran assortiment en taules de noguera a 4 duros; cadires a 5 duros dotzena; bufets a 10 duros, armaris ab llunа 22 duros, lavabos ab joc a 2 duros; somniers, desde 6 pessetes, y silleries de respaldo tapissat a 18 duros.

Llits pera sommiers. Ampliaria 5 pams

Cortinatges confeccionats a 4 duros, de 2 metres ample per 3'10 alt, ab dos panyos, cenefa, sarrell y abassaderas.

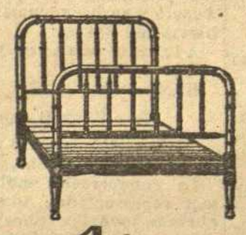
4 duros

3 duros

7-Plassa Universitat-7

Herpes (Brians)
La pomada y essencia antiherpètiques de Botta, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per inveterades que siguin. Són tan grans las virtuts d'aquets remeis, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada istiu tenen de pendre banys y aigües sulfuroses sense lograr curarse.
Únich dipósit: Farmacia de Borrell, Comte del Assalt, núm. 32 (cantonada al carrer de Sant Ramon).

Mobles de A. Dirat
Exposició permanent de dormitoris, menjadors despatxos, salons, etc.
Grans magatzems ab 12 portes: Mendizábal, 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54.

KALODONT
PASTA DENTRÍFICA
En tubu.—Antisèptica.—Preu 0'75
París 31, r. des Petites Ecuries, 31, París

Milán 1906: Gran Premio
R. WOLF Magdeburg-Buckau
Oficinas de Barcelona: Diputacion 286
Manuel Crusat, ingeniero

Semifijas y Locomóviles de vapor recalentado y de vapor saturado de 10 á 500 caballos.
La fuerza motriz más economica de la actualidad.
Gran reserva de fuerza. Applicacion de toda clase de combustible. Seguridad absoluta. Gran duración. Regularidad de marcha.
Producción total 450 000 caballos.
Presupuestos gratis

Pera curar la
Sordera
Un llibre absolutament gratuit
enviat a totes les persones que pateixen
Sordera completa o parcial o soroll d'orelles
Especialista en aquesta materia, després de molts anys d'estudi, he escrit un llibre, del qual envio un exemplar GRATIS y FRANC a tot aquell que me'l demani. Aquest llibre es un missatge de joia pera tots aquells l'oido dels quals deixa que desitjar; els ensenya com pels medis de la ciencia d'avui, poden en poques setmanes curarse a casa seva sense necessitat de metge.
—Demaneu aquest llibre immediatament—
Ab una postal de 0'10 pessetes n'hi ha prou
PROF. G. KEITH-HARVEY, 117, Holborn. Arr. 3371. Londres, E. C. Anglaterra

Aixarop del Professor **Girolamo**
polvos y catxets **Pagliano** (de Florencia)

El millor depuratiu y refrescant de la sang
65 ANYS D'ÈXIT CREIXENT SON SA MILLOR RECOMANACIÓ
Exigiu sempre'l nom del Professor GIROLAMO
Se ven a les principals farmacies y drogueries
Unics agents a Espanya: J. URIACH Y COMPª.-Moncada, 20; Barcelona